

.....

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Ο υπογράφων την αγωγή και τις προτάσεις των εναγόντων δικηγόρος Αθηνών, ..., κατέθεσε εντός της προθεσμίας του άρθρου 237 § 1 εδ. β' - α' ΚΠολΔ τα πληρεξούσια προς αυτόν έγγραφα του πρώτου, του τρίτου, της έκτης, του ένατου, της δέκατης, της ενδέκατης, του δέκατου τρίτου, της δέκατης έκτης, του εικοστού και της εικοστής δεύτερης των εναγόντων. Στο κείμενο των πληρεξουσίων αναφέρεται ρητώς η ημερομηνία σύνταξης και ο αριθμός κατάθεσης της αγωγής, ώστε να μην γεννάται αμφιβολία λόγω της εσφαλμένης αναγραφής του δικαστηρίου (εκ πρόδηλης παραδρομής γίνεται λόγος για εκπροσώπηση ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών) ως προς την παροχή στον άνω δικηγόρο του δικαιώματος να παρίστα στο Δικαστήριο τους παραπάνω ενάγοντες και να ενεργεί όλες τις κύριες ή παρεπόμενες πράξεις που αφορούν την διεξαγωγή της δίκης. Μετά από τηλεφωνική κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ πρόσκληση του Δικαστηρίου να προσκομίσει τα πληρεξούσια των λοιπών εναγόντων ο άνω δικηγόρος με την από 24.5.2022 επιστολή του ανέφερε επί λέξει τα εξής: «σας επιβεβαιώνω ... ότι οι υπ' αριθμούς 2, 4, 5, 7, 12, 13, 15, 16, 17, 19 και 21 ενάγοντες δεν μου χορήγησαν εγκαίρως εξουσιοδότηση των άρθρων ΚΠολΔ 96 και 97 να τους εκπροσωπήσω κατά την συζήτηση της αγωγής» (στην επιστολή είναι ανακριβής η απαρίθμηση των εναγόντων, που δεν χορήγησαν πληρεξουσιότητα). Ενόψει ότι από την επιστολή δεν προέκυπτε σαφώς η δυνατότητα συμπλήρωσης αυτής της τυπικής παράλειψης το Δικαστήριο κάλεσε εκ νέου κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ τον παραπάνω δικηγόρο να προσκομίσει τα προς αυτόν πληρεξούσια των λοιπών εναγόντων. Με την από 12.10.2022 επιστολή του ο τελευταίος δήλωσε στο Δικαστήριο ως προς τους λοιπούς ενάγοντες επί λέξει τα εξής: «... καίτοι μου έδωσαν αρχικά την εντολή να τους περιλάβω στην αγωγή και βεβαίως μου χορήγησαν και τα αντίστοιχα οικονομικά στοιχεία τους, τα οποία έχω περιλάβει σε αυτήν, στη συνέχεια αρνήθηκαν να μου χορηγήσουν εξουσιοδότηση των άρθρων ΚΠολΔ 96 και 97 προκειμένου να τους εκπροσωπήσω κατά τη συζήτηση της αγωγής. Τέτοια εξουσιοδότηση δεν θα είμαι σε θέση να προσκομίσω, ούτε και εάν μου θέσετε προθεσμία προς τούτο σύμφωνα με το άρθρο ΚΠολΔ 105, αφού οι συγκεκριμένοι ενάγοντες απέσυραν σιωπηρά την εντολή τους προς εμένα. Συνεπώς θα πρέπει η απόφασή σας να κρίνει επί των αγωγικών αιτημάτων των λοιπών και μόνο εναγόντων, των οποίων προσκόμισα κατά την κατάθεση των προτάσεών μου εξουσιοδοτήσεις, και συγκεκριμένα...». Κατόπιν τούτων, ο υπογράφων την αγωγή και τις προτάσεις δικηγόρος δεν απέδειξε την ύπαρξη πληρεξουσιότητας προς διεξαγωγή της δίκης όσον αφορά την δεύτερη, την τέταρτη, τον πέμπτο, την έβδομη, την όγδοη, τον δωδέκατο, τον δέκατο τέταρτο, τον δέκατο πέμπτο, τον δέκατο έβδομο, τον δέκατο όγδοο, τον δέκατο ένατο, τον εικοστό πρώτο και τον εικοστό τρίτο των εναγόντων με προσκόμιση ειδικού ή γενικού πληρεξουσίου κατ' άρθρο 96 § 1 ΚΠολΔ σύμφωνα με τα οριζόμενα στην διάταξη του άρθρου 237 § 1 εδ. β' ΚΠολΔ. Παρέπεται ότι, πρέπει να κηρυχθούν άκυρες κατ' άρθρο 104 ΚΠολΔ οι πράξεις της κατάθεσης και επίδοσης των υποκειμενικώς σωρευθεισών αγωγών των προαναφερόμενων εναγόντων και η κατάθεση εκ μέρους τους προτάσεων. Όμως, ειδικά η κήρυξη της ακυρότητας της επίδοσης των αγωγών συνεπάγεται την θεώρηση των τελευταίων ως μη ασκηθείσων κατά την διάταξη του άρθρου 215 § 2 εδ. β' ΚΠολΔ (ως μη ασκηθείσα θεωρείται όχι μόνο η αγωγή που

επιδόθηκε εκπρόθεσμα, αλλά και εκείνη που δεν επιδόθηκε νομότυπα, βλ. σχετ. Κ. Μακρίδου, Τακτική διαδικασία στα πρωτοβάθμια δικαστήρια, 2019, άρθρο 215 αρ. 7).

II. 1. Ο ν. 1667/1986 (ΦΕΚ Α' 196) «Αστικοί συνεταιρισμοί και άλλες διατάξεις» ορίζει τα εξής: «Άρθρο 1 1. Αστικός συνεταιρισμός είναι εκούσια ένωση προσώπων με οικονομικό σκοπό, η οποία, χωρίς να αναπτύσσει δραστηριότητες αγροτικής οικονομίας, αποβλέπει ιδίως με τη συνεργασία των μελών του στην οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική ανάπτυξη των μελών του και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους γενικά μέσα σε μία κοινή επιχείρηση. ... 4. Το καταστατικό πρέπει να περιέχει: ...ε) Το ύψος της συνεταιριστικής μερίδας. ... Άρθρο 3: 1. Κάθε συνεταίρος εγγράφεται για μία υποχρεωτική συνεταιριστική μερίδα που καθορίζεται από το καταστατικό. ... 2. Η συνεταιριστική μερίδα είναι αδιαίρετη και ίση για όλους τους συνεταίρους. ... Άρθρο 4 ... 3 (εδ. δ') Το καταστατικό μπορεί να ορίζει ότι οι συνεταίροι υποχρεούνται να καταβάλουν ορισμένο χρηματικό ποσό για την κάλυψη ζημιών του συνεταιρισμού. Το ποσό αυτό καταβάλλεται όταν το αποθεματικό είναι ανεπαρκές για την κάλυψη ζημιών και ύστερα από απόφαση της γενικής συνέλευσης. ... 4. Ο συνεταίρος ευθύνεται εις ολόκληρον για τα χρέη του συνεταιρισμού έναντι των τρίτων, είτε απεριόριστα (συνεταιρισμός απεριόριστης ευθύνης) είτε ως ένα ορισμένο χρηματικό ποσό που ορίζεται από το καταστατικό (συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης) και είναι ίσο ή πολλαπλάσιο της αξίας κάθε συνεταιριστικής μερίδας. Η ευθύνη του συνεταίρου υφίσταται και για τα χρέη που είχαν δημιουργηθεί πριν γίνει μέλος και δεν περιλαμβάνει τα χρέη που δημιουργήθηκαν μετά την έξοδό του. Η σχετική αξίωση παραγράφεται μετά παρέλευση ενός έτους από την έξοδο του συνεταίρου ή από την περάτωση της πτώχευσης ή της εκκαθάρισης. Άρθρο 5 1. Η γενική συνέλευση του συνεταιρισμού απαρτίζεται από όλα τα μέλη του, που συνέρχονται σε τακτική ή έκτακτη συνεδρίαση, όπως ορίζει ο νόμος αυτός. ... 8. Απόφαση της γενικής συνέλευσης αντίθετη στο νόμο ή στο καταστατικό είναι άκυρη. Την ακυρότητα κηρύσσει το δικαστήριο, αν εγείρει σχετική αγωγή ένα μέλος που δε συμφώνησε ή οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Η αγωγή αποκλείεται όταν περάσει ένας μήνας από τότε που πάρθηκε η απόφαση. Η απόφαση που κηρύσσει την ακυρότητα ισχύει έναντι όλων. ... Άρθρο 6: 1. Η γενική συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο και αποφασίζει για όλα τα θέματα του συνεταιρισμού. 2. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της γενικής συνέλευσης υπάγονται ιδίως: ... στ) Η έγκριση του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης. ... η) Η επιβολή εισφοράς στα μέλη για την αντιμετώπιση έκτακτων ζημιών ή άλλων εξαιρετικών καταστάσεων. ... Άρθρο 9 ... 3. Η διαχειριστική χρήση είναι ετήσια και λήγει την 31η Δεκεμβρίου. Η πρώτη διαχειριστική χρήση λήγει την 31η Δεκεμβρίου του επόμενου έτους. Στο τέλος της διαχειριστικής χρήσης το διοικητικό συμβούλιο συντάσσει τον ισολογισμό και το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης και τους υποβάλλει στην τακτική γενική συνέλευση για έγκριση. Στη γενική συνέλευση υποβάλλεται και η έκθεση του εποπτικού συμβουλίου. Το διοικητικό συμβούλιο υποβάλλει τον ισολογισμό και το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης στο εποπτικό συμβούλιο για έλεγχο τριάντα ημέρες τουλάχιστον πριν από την ημέρα σύγκλησης της τακτικής γενικής συνέλευσης. Το εποπτικό συμβούλιο συντάσσει έκθεση μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την υποβολή των παραπάνω στοιχείων. Ο ισολογισμός, ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσης και η έκθεση του εποπτικού συμβουλίου πρέπει να είναι στη διάθεση των συνεταίρων δεκαπέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα σύγκλησης της συνέλευσης. Ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσης δημοσιεύονται μέσα σε ένα μήνα από την έγκρισή τους από τη γενική συνέλευση σε εφημερίδα του νομού όπου ο συνεταιρισμός έχει την έδρα του. 4. Τα καθαρά κέρδη του συνεταιρισμού διατίθενται για το σχηματισμό τακτικού,

έκτακτων ή ειδικών αποθεματικών και για διανομή στους συνεταίρους. Για το σχηματισμό τακτικού αποθεματικού παρακρατείται τουλάχιστον το ένα δέκατο των καθαρών κερδών της χρήσης. Η παρακράτηση δεν είναι υποχρεωτική όταν ο ύψος του αποθεματικού έχει εξισωθεί με τη συνολική αξία των συνεταιριστικών μερίδων. Η γενική συνέλευση μπορεί να αποφασίζει για το σχηματισμό ειδικών και έκτακτων αποθεματικών. ... Αν το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά τα μισά από τα κέρδη αυτά διανέμονται ανάλογα με τις συνεταιριστικές μερίδες και τα άλλα μισά ανάλογα με την ποσοστιαία συμμετοχή τους στις συναλλαγές του συνεταιρισμού. Το καταστατικό καθορίζει τον τρόπο υπολογισμού της ποσοστιαίας συμμετοχής. ... Άρθρο 11: 1. Αν ο συνεταιρισμός αδυνατεί να πληρώσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του ή αν κατά τη σύνταξη του ισολογισμού διαπιστωθεί ότι το παθητικό υπερβαίνει το ενεργητικό κατά το ένα τρίτο του συνολικού ποσού της ευθύνης όλων των συνεταίρων, το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να συγκαλέσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη γενική συνέλευση με θέμα την επιβολή έκτακτης εισφοράς στους συνεταίρους. Στη γενική συνέλευση υποβάλλεται ισολογισμός και έκθεση του διοικητικού συμβουλίου για την περιουσιακή κατάσταση του συνεταιρισμού και την προτεινόμενη έκτακτη εισφορά. Η έκτακτη εισφορά επιβάλλεται στα μέλη κατά αναλογία των συνεταιριστικών μερίδων, αν το αποφασίσει η γενική συνέλευση με την απαρτία του άρθρ. 5 παρ. 4 και απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του συνεταιρισμού. Πίνακας για τις έκτακτες εισφορές που επιβλήθηκαν και τις τυχόν καθυστερούμενες τακτικές εισφορές υποβάλλεται αμέσως από το διοικητικό συμβούλιο στο ειρηνοδικείο και κηρύσσεται απ' αυτό εκτελεστός. ... Άρθρο 17: 1. Για θέματα που δε ρυθμίζονται από το νόμο αυτόν εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του εμπορικού και του αστικού δικαίου».

2. Η απόφαση της γενικής συνέλευσης αστικού συνεταιρισμού υπόκειται σε – διαπλαστική - αγωγή ακύρωσης, όταν αντίκειται στο νόμο ή στο καταστατικό (άρθρο 5 § 8 ν. 1667/1986). Όμως, εάν η απόφαση εκδόθηκε πέραν από την ανήκουσα στην γενική συνέλευση εξουσία ή εμφανίζει αντίθεση με απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου ή τα χρηστά ήθη από την άποψη του περιεχομένου της τυχόν εκφρασθείσης με αυτήν δικαιοπρακτικής βουλήσεως, τότε είναι αυτοδικαίως άκυρη κατ' άρθρα 174, 178 και 180 ΑΚ, δηλαδή θεωρείται ότι δεν λήφθηκε ποτέ. Στις περιπτώσεις αυτές, όπου λόγω της βαρύτητας του ελαττώματος η απόφαση της γενικής συνέλευσης δεν είναι απλώς ακυρώσιμη, ευρίσκει έδαφος εφαρμογής η γενική αναγνωριστική αγωγή κατ' άρθρο 70 ΚΠολΔ και όχι η διαπλαστική του άρθρου 5 § 8 ν. 1667/1986 (βλ. ΜΕΦΘεσ 2654/2019 ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικό, Όρια νόμιμης λειτουργίας συλλογικών οργάνων σωματείων, συνδικαλιστικών οργανώσεων και συνεταιρισμών, 1994, § 17 αρ. 1103 επ. σε συνδυασμό με § 12 αρ. 709 επ., Π. Αλικάκο, Η απόφαση στις ενώσεις προσώπων και στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, 2004, σελ. 260, 264 – 265, 298 - 299· πρβλ. επί του ομοίου περιεχομένου άρθρου 101 ΑΚ ΑΠ 734/2021 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1506/2018 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα «www.areiospagos.gr», Δέλλιο σε Γεωργιάδη ΣΕΑΚ, 101 αρ. 4 – 5, 8, 13). Σε μία τέτοια περίπτωση η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ παραβίασης του νόμου και της απόφασης τεκμαίρεται, με την έννοια ότι δε χρειάζεται να γίνει ιδιαίτερη επίκλησή της στο δικόγραφο της αναγνωριστικής αγωγής (βλ. Π. Αλικάκο, ό.π., σελ. 291). Εξάλλου, για την άσκηση της τελευταίας νομιμοποιείται ενεργητικά οποιοσδήποτε έχει άμεσο έννομο συμφέρον (άρθρα 68 και 70 ΚΠολΔ), χωρίς να επιδρά στη νομιμοποίησή του τυχόν προηγούμενη συναίνεσή του κατά την λήψη της απολύτως άκυρης απόφασης (βλ. Π. Αλικάκο, ό.π., σελ. 303 – 304 ιδίως υποσ. 1219, Αθ. Κρητικό, ό.π., § 17 αρ. 1106 σε συνδυασμό με § 12 αρ. 711, 716, Δέλλιο, ό.π., αρ. 8).

3. Η συμπύπτουσα διατύπωση των άρθρων 5 § 8 ν. 1667/1986 και 174 ΑΚ ως προς την προϋπόθεση της αντίθεσης στο νόμο δημιουργεί στην πράξη πρόβλημα οριοθέτησης του πεδίου εφαρμογής τους (βλ. Π. Αλικάκο, ό.π., σελ. 265, Αθ. Κρητικό, ό.π., § 2 αρ. 77 επ., 572· πρβλ. επί του ομοίου περιεχομένου άρθρου 101 ΑΚ ΜΕΦΑΘ 2026/2015 ΝΟΜΟΣ, Δέλλιο, ό.π., αρ. 4). Όχι σπάνια ο ενάγων ζητεί την αναγνώριση της ακυρότητας της απόφασης και επικουρικώς την ακύρωσή της ή αντιστρόφως (βλ. π.χ. ΜΠρΠατρ 739/2020 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΠατρ 351/2019 ΝΟΜΟΣ). Όμως, ενδέχεται μία αγωγή με αίτημα την ακύρωση απόφασης γενικής συνέλευσης να έχει ως ιστορική της βάση αποκλειστικώς την αντίθεση του περιεχομένου της τελευταίας με διάταξη αναγκαστικού δικαίου, διότι ο ενάγων υπολαμβάνει – εσφαλμένως – ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρώσιμη. Στην περίπτωση αυτή, και εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις (τήρηση της προθεσμίας, νομιμοποίηση), η αρχή της οικονομίας της δίκης επιβάλλει στο δικάζον δικαστήριο να θεωρήσει ότι στο αγωγικό δικόγραφο σωρεύεται κυρίως διαπλαστική αγωγή ακύρωσης (που είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη) και επικουρικώς (και σιωπηρώς) αναγνωριστική αγωγή ακυρότητας (βλ. ΜΠρΠατρ 480/2021 ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικό, ό.π., § 10 αρ. 573, 577 – 578, § 12 αρ. 718 - 719). Για αυτόν ακριβώς τον λόγο πρέπει να γίνει δεκτή η διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 17 αρ. 4 ΚΠολΔ, ώστε στην αποκλειστική αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων να υπάγονται οι διαφορές που αφορούν όχι μόνο την ακύρωση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης συνεταιρισμών, αλλά και την αναγνώριση της ακυρότητάς τους (βλ. ΜΕΦΑΘ 2026/2015 ό.π., ΜΠρΠατρ 480/2021 ό.π., ΜΠρΠατρ 739/2020 ό.π., ΜΠρΠατρ 351/2019 ό.π., Δέλλιο, ό.π., αρ. 22, Α. Κρητικό, Σημείωση, ΕλλΔνη 2012.851, Α. Καστανίδη, Αρνητική αναγνωριστική αγωγή κατά το ελληνικό και το ευρωπαϊκό δικονομικό δίκαιο, 2019, σελ. 228 υποσ. 10).

4. Ο ν. 4481/2017 «Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ...» προβλέπουν τα εξής: «ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ Άρθρο 1 Σκοπός Κύριος σκοπός του πρώτου μέρους του παρόντος είναι η προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/26/ΕΕ («Οδηγία») «για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά» (ΕΕ L 84), η ρύθμιση της λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης, καθώς και η τροποποίηση διατάξεων του ν. 2121/1993 (Α' 25). Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής (άρθρο 2 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 της Οδηγίας) 1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. ... Άρθρο 3 Ορισμοί (άρθρα 3 περιπτώσεις α', β' -ε', στ', η' -ιδ' και 36 παράγραφος 1 της Οδηγίας) Για τους σκοπούς των άρθρων 1 έως 54 εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί: α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. ... δ. Ως «δικαιούχος» νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο ή οντότητα, εκτός από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα

πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα ή το οποίο, δυνάμει συμφωνίας για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων ή εκ του νόμου, δικαιούται μερίδιο των εσόδων που προκύπτουν από τα δικαιώματα. ε. Ως «μέλος» νοείται δικαιούχος ή οντότητα που εκπροσωπεί τους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων δικαιούχων, ο οποίος πληροί τους όρους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για την εισδοχή και εγγραφή μέλους και γίνεται δεκτός από αυτόν. στ. Ως «καταστατικό» νοείται η ιδρυτική πράξη και το καταστατικό, οι κανόνες ή το συστατικό έγγραφο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. ... η. Ως «άδεια λειτουργίας» νοείται η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία επιτρέπεται η λειτουργία οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας και ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50. θ. Ως «γενική συνέλευση των μελών» νοείται το όργανο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, στο οποίο συμμετέχουν τα μέλη και ασκούν τα δικαιώματα ψήφου τους, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής του οργανισμού. ι. Ως «έσοδα από δικαιώματα» νοούνται τα έσοδα που εισπράττονται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων και προκύπτουν από αποκλειστικό δικαίωμα ή από δικαίωμα αμοιβής ή από δικαίωμα αποζημίωσης. ια. Ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα έσοδα από δικαιώματα ή στο εισόδημα που προκύπτει από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα, προκειμένου ο οργανισμός να καλύψει τα έξοδά του που προκύπτουν από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται στις εισφορές των μελών τους. ... Άρθρο 4 Άδεια λειτουργίας 1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. ... Άρθρο 6 Αρμοδιότητες 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, ... γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ... η) δημοσιοποιούν και αναρτούν στις ιστοσελίδες τους τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 28 ... ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα, ... Άρθρο 8 Γενικές διατάξεις- Λειτουργία και Οργάνωση 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν με οποιαδήποτε νομική μορφή υπό τους όρους της περίπτωσης α' του άρθρου 3. ... 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορεί, επίσης, να λειτουργούν ως αστικοί

συνεταιρισμοί κατά το ν. 1667/1986 (Α' 196). Στην περίπτωση αυτή: α) όπου στο ν. 1667/1986 αναφέρεται ως αρμόδιο το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας για την εφαρμογή του παρόντος νόμου αρμόδιο είναι το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, ... ε) οι συνεταιρισμοί αυτοί είναι πάντοτε περιορισμένης ευθύνης και οι συνεταιρείοι δεν ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη των συνεταιρισμών. Άρθρο 9 Γενική συνέλευση των μελών (άρθρα 8 παράγραφοι 2 έως 12 της Οδηγίας) 1. Η γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγκαλείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως. 2. Η γενική συνέλευση των μελών λαμβάνει αποφάσεις για τα εξής ζητήματα: ... γ) τον τρόπο διανομής των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους και τον κανονισμό διανομής δικαιωμάτων, δ) τις βασικές αρχές για τη χρήση των ποσών που δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν, ε) την επενδυτική πολιτική για τα έσοδα από τα δικαιώματα και για τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα, λαμβάνοντας υπόψη την παράγραφο 4 του άρθρου 17 και την παράγραφο 7 του άρθρου 19, στ) τις κρατήσεις επί των εσόδων από τα δικαιώματα και επί εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 18, ζ) τη χρήση των εσόδων από τα δικαιώματα και των εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα ως προς τον τρόπο, το χρόνο ή οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια, η) τη χρήση ανά περίπτωση των ποσών που δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν εντός των βασικών αρχών της περίπτωσης δ' που έχουν ήδη αποφασιστεί, ... ιδ) οποιοδήποτε επιπλέον ζήτημα που προβλέπεται στον παρόντα νόμο ή στο καταστατικό. ... 4. Η γενική συνέλευση των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ελέγχει τις δραστηριότητες του οργανισμού, λαμβάνοντας τουλάχιστον απόφαση για το διορισμό ή την απομάκρυνση των ορκωτών ελεγκτών - λογιστών και εγκρίνοντας την ετήσια έκθεση διαφάνειας του άρθρου 29. 5. Όλα τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν και να ψηφίζουν στη γενική συνέλευση των μελών. ... 10. Κατά τα λοιπά, για τις γενικές συνελεύσεις μελών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις περί γενικής συνέλευσης του ν. 1667/1986. Άρθρο 10 Εποπτικό συμβούλιο (άρθρο 9 της Οδηγίας) 1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να διαθέτει εποπτικό συμβούλιο, το οποίο παρακολουθεί τις δραστηριότητες και τις ενέργειες των φυσικών ή νομικών προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού. ... 4. Το εποπτικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνέρχεται τακτικά και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον τέσσερις (4) φορές ετησίως και έχει τουλάχιστον τις ακόλουθες εξουσίες: ... γ) την παρακολούθηση της εφαρμογής των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης των μελών και ιδίως, των αρμοδιοτήτων που παρατίθενται στις περιπτώσεις γ' έως στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 9, δ) την τήρηση των διατάξεων των άρθρων 1 έως 54 και του καταστατικού. ... Άρθρο 11 Σχέσεις Οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με δικαιούχους – Γενικές αρχές (άρθρα 4 και 5 παράγραφος 1 της Οδηγίας) 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενεργούν με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων εκπροσωπούν και να μην τους επιβάλλουν υποχρεώσεις που δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίες για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους ή για την αποτελεσματική διαχείριση των δικαιωμάτων τους. 2. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των δικαιούχων, όπως περιγράφονται στα άρθρα 12 έως 16, πρέπει να προβλέπονται στο καταστατικό του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Άρθρο 12 Ανάθεση διαχείρισης (άρθρο 5 παράγραφοι 2, 4, 5, 6, 7 και 8 εδάφιο α' της Οδηγίας) 1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της

επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος - μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος, ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. ... 2. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να καταγγέλλουν εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ανάθεσης αναφορικά με το περιουσιακό δικαίωμα ή κατηγορίες εξουσιών, ή είδη έργων, ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους για τις επικράτειες της επιλογής τους, ή να ανακαλούν οποιοδήποτε από τα δικαιώματα, κατηγορίες εξουσιών ή ειδών έργων και αντικειμένων προστασίας από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από έγγραφη προειδοποίηση τριών (3) μηνών. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα όταν παρέλθει τρίμηνο από την υποβολή της έγγραφης προειδοποίησης, ενώ οι άδειες που έχουν χορηγηθεί πριν από την καταγγελία συνεχίζουν να ισχύουν έως τη λήξη της διάρκειάς τους. 3. Εάν υπάρχουν ποσά που οφείλονται σε δικαιούχο για πράξεις εκμετάλλευσης που έγιναν πριν από τη λήξη ισχύος της σύμβασης ανάθεσης, ή την υποβολή καταγγελίας, ή την ανάκληση, ή δυνάμει άδειας που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της λήξης, ή της καταγγελίας, ή της ανάκλησης, ο δικαιούχος διατηρεί τα δικαιώματά του με βάση τα άρθρα 18, 19, 25, 27, 37 και 42. ... 6. Τα δικαιώματα των δικαιούχων που απορρέουν από τις παραγράφους 1 έως 5 περιλαμβάνονται στη σύμβαση ανάθεσης. ... Άρθρο 17 Έσοδα από δικαιώματα (άρθρο 11 της Οδηγίας) 1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να επιδεικνύει επιμέλεια όσον αφορά στη συλλογή και στη διαχείριση των εσόδων από τα δικαιώματα, τα οποία δεν αποτελούν ίδιο περιουσιακό του στοιχείο. Στα έσοδα από δικαιώματα συμπεριλαμβάνονται και οι τόκοι από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα αυτά. Για τον σκοπό του πρώτου εδαφίου οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να διατηρούν κατάλληλα μητρώα μελών, αδειών και χρήσεων των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. Τα σχετικά στοιχεία που απαιτούνται για την αποτελεσματική συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων παρέχονται, επίσης, από τους δικαιούχους και τους χρήστες και ελέγχονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. 2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης τηρεί ξεχωριστά στους λογαριασμούς του: α) έσοδα από δικαιώματα και κάθε έσοδο που προκύπτει από την επένδυση εισπράξεων από δικαιώματα και β) ίδια περιουσιακά στοιχεία που διαθέτει και έσοδα που προκύπτουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, από τα έξοδα διαχείρισης ή από άλλες δραστηριότητες. 3. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τα έσοδα από τα δικαιώματα ή έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα για σκοπούς άλλους πλην της διανομής τους στους δικαιούχους. Εξαίρονται οι περιπτώσεις κράτησης ή συμψηφισμού των εξόδων διαχείρισης ή οι περιπτώσεις χρήσης εσόδων από δικαιώματα ή εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση αυτών βάσει αποφάσεων που λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ή της παραγράφου 8 του άρθρου 10. ... 4. Αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης επενδύει έσοδα

από τα δικαιώματα ή έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα, πράττει τούτο με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων, τα δικαιώματα των οποίων εκπροσωπεί, σύμφωνα με την επενδυτική πολιτική και την πολιτική για τον τρόπο διαχείρισης των πιθανών περιπτώσεων που μπορεί να επηρεάσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και την επίτευξη των στόχων του οργανισμού που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε' και θ' της παραγράφου 2 του άρθρου 9 και λαμβάνοντας υπόψη τους εξής κανόνες: ... Άρθρο 18 Κρατήσεις (άρθρο 12 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 της Οδηγίας) 1. Οι κρατήσεις πρέπει να είναι εύλογες σε συνάρτηση με τις υπηρεσίες που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στους δικαιούχους και καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. 2. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης παρέχει στον δικαιούχο που του αναθέτει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του, και πριν ακόμη λάβει τη συναίνεση του δικαιούχου για τη διαχείριση αυτή, τεκμηριωμένες πληροφορίες για τα έξοδα διαχείρισης και για τις λοιπές κρατήσεις επί των εσόδων από δικαιώματα και επί των εσόδων από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα. 3. Τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες για τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) των ακαθάριστων εσόδων του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από δικαιώματα. Από το ποσοστό αυτό εξαιρούνται οι δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του οργανισμού. Στις δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης συμπεριλαμβάνεται αποκλειστικά το σύνολο του ποσού που καταβάλλεται υποχρεωτικά και επί αποδείξει για την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο και τη διεξαγωγή της δίκης και αφορά τα σχετικά ιδίως δικαστικά ένσημα, μεγαρόσημα, παράβολα και γραμμάτια. ... Εύλογη υπέρβαση του ορίου επιτρέπεται ύστερα από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, την κατάρτιση της οποίας μπορεί να ζητήσει το διοικητικό συμβούλιο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ύστερα από πρόταση του εποπτικού συμβουλίου, που είναι δεσμευτική και μόνο εάν τα αποτελέσματα της μελέτης γίνουν δεκτά από το εποπτικό συμβούλιο. Το ποσοστό αυτό είκοσι τοις εκατό (20%) δεν ισχύει για νεοσυσταθέντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και μέχρι και για τρία (3) έτη από την έναρξη λειτουργίας τους, υπό τον όρο ότι στο τέλος κάθε διαχειριστικής περιόδου εξετάζεται και διαπιστώνεται από τη γενική συνέλευση ή το εποπτικό συμβούλιο για τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 50 η ανάγκη να διατηρηθεί η υπέρβαση του ανωτέρω ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%). 4. Όσα ισχύουν για τη χρήση και τη διαφάνεια στη χρήση των ποσών που κρατούνται ή συμψηφίζονται με τα έξοδα διαχείρισης εφαρμόζονται και σε οποιεσδήποτε άλλες κρατήσεις πραγματοποιούνται για να καλυφθούν έξοδα που προκύπτουν από τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. ... Άρθρο 19 Διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους (άρθρο 13 παράγραφοι 1 έως 6 της Οδηγίας) 1. Η διανομή στους δικαιούχους λαμβάνει χώρα κατ' αναλογία, όσο αυτό είναι δυνατόν, προς την πραγματική χρήση των έργων τους. 2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 21 και του άρθρου 37, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, διανέμουν και καταβάλλουν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους τακτικά, επιμελώς, με ακρίβεια και σύμφωνα με τον κανονισμό διανομής. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή τα μέλη του, που είναι οντότητες που εκπροσωπούν δικαιούχους, διανέμουν και καταβάλλουν τα ποσά αυτά στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εννέα (9) μήνες από το τέλος του φορολογικού έτους, εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από τα δικαιώματα, εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι, που σχετίζονται ιδίως με την υποβολή αναφορών

εκ μέρους των χρηστών, τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων ή την αντιστοίχιση των πληροφοριών για έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας με τους δικαιούχους, δεν επιτρέπουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης - ή κατά περίπτωση στα μέλη του -, να τηρήσουν την προθεσμία αυτή. 3. Αν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους δεν μπορεί να διανεμηθούν εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2, επειδή οι σχετικοί δικαιούχοι δεν μπορεί να ταυτοποιηθούν ή να εντοπιστούν και η εξαίρεση από την προθεσμία δεν έχει εφαρμογή, τα ποσά αυτά πρέπει να τηρούνται χωριστά στους λογαριασμούς του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. ... 5. Αν τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους δεν είναι δυνατό να διανεμηθούν μετά την παρέλευση τριών (3) ετών από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από τα δικαιώματα και εφόσον ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 4, τα ποσά αυτά θεωρούνται μη διανεμητέα. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στα μη διανεμητέα ποσά από την είσπραξη της εύλογης αμοιβής.

6. Η γενική συνέλευση των μελών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή το εποπτικό συμβούλιο της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50 αντίστοιχα, αποφασίζει σχετικά με τη χρήση των μη διανεμητέων ποσών σύμφωνα με την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ή με την παράγραφο 9 του άρθρου 10 αντίστοιχα, με την επιφύλαξη του δικαιώματος των δικαιούχων να διεκδικήσουν τα ποσά αυτά από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 51, εάν δεν έχουν παραγραφεί. 7. Μόνο το ήμισυ των μη διανεμητέων ποσών μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, για επενδύσεις, ενώ το υπόλοιπο ήμισυ μπορεί να χρησιμοποιηθεί, χωριστά και κατά τρόπο ανεξάρτητο, για τη χρηματοδότηση υπηρεσιών κοινωνικού, πολιτιστικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου προς όφελος των δικαιούχων. Με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή του εποπτικού συμβουλίου της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50, μπορεί να αυξηθεί το ύψος των μη διανεμητέων ποσών για επενδύσεις. ... 8. Οι αξιώσεις των δικαιούχων για είσπραξη εσόδων από δικαιώματα κατά των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης παραγράφονται σε δέκα (10) έτη από το τέλος του φορολογικού έτους εντός του οποίου εισπράχθηκαν. ... Άρθρο 29 Ετήσια έκθεση διαφάνειας (άρθρο 22 παράγραφοι 1, 3 και 4 της Οδηγίας) 1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή του, οφείλει να καταρτίζει και να δημοσιεύει ετήσια έκθεση διαφάνειας, μαζί με την ειδική έκθεση, που αναφέρεται στην παράγραφο 2, για κάθε φορολογικό έτος το αργότερο μέσα σε οκτώ (8) μήνες μετά το τέλος του έτους. Η ετήσια έκθεση διαφάνειας δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, όπου και παραμένει διαθέσιμη στο κοινό για πέντε (5) τουλάχιστον έτη. 2. Η ειδική έκθεση αφορά στη χρήση των ποσών που δαπανώνται για τους σκοπούς των κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών και περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 30. ... Άρθρο 30 Περιεχόμενο έκθεσης διαφάνειας (παράρτημα της Οδηγίας) 1. Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας είναι οι εξής: α) οικονομικές καταστάσεις που περιλαμβάνουν ισολογισμό ή δήλωση στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, λογαριασμό των εσόδων και των δαπανών του φορολογικού έτους και κατάσταση ταμειακών ροών, ... ζ) οικονομικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η) ειδική έκθεση σχετικά με τη χρήση των ποσών που δαπανώνται για τους σκοπούς των κοινωνικών, πολιτιστικών και

εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Η έκθεση περιέχει τις πληροφορίες της παραγράφου 3. 2. Οικονομικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην ετήσια έκθεση διαφάνειας είναι οι εξής: α) οικονομικές πληροφορίες σχετικά με τα έσοδα από τα δικαιώματα, ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι πληροφορίες σχετικά με τα έσοδα που προκύπτουν για την επένδυση των εσόδων, από τα δικαιώματα και τη χρήση των εσόδων αυτών (είτε αυτά διανέμονται σε δικαιούχους ή σε άλλους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης είτε χρησιμοποιούνται με άλλον τρόπο), β) οικονομικές πληροφορίες σχετικά με το κόστος της διαχείρισης δικαιωμάτων και άλλων υπηρεσιών που παρέχονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στους δικαιούχους, με αναλυτική περιγραφή τουλάχιστον των ακόλουθων στοιχείων: αα) όλων των λειτουργικών και χρηματοδοτικών δαπανών, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και, αν οι δαπάνες είναι έμμεσες και δεν μπορεί να καταλογιστούν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες εξουσιών, επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή αυτών των έμμεσων δαπανών, ββ) των λειτουργικών και χρηματοδοτικών δαπανών, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και, αν οι δαπάνες είναι έμμεσες και δεν μπορεί να καταλογιστούν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες εξουσιών, επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή των έμμεσων δαπανών μόνο όσον αφορά στη διαχείριση των δικαιωμάτων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τα έξοδα διαχείρισης που κρατούνται ή συμψηφίζονται με τα έσοδα από δικαιώματα ή με έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από δικαιώματα σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 και του άρθρου 18, γγ) των λειτουργικών και χρηματοδοτικών δαπανών σε σχέση με υπηρεσίες, εκτός από τη διαχείριση των δικαιωμάτων αλλά συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, δδ) των πόρων που χρησιμοποιήθηκαν για την κάλυψη των δαπανών, εε) των κρατήσεων που πραγματοποιήθηκαν επί των εσόδων από τα δικαιώματα, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ανά είδος χρήσης και σκοπό κράτησης, όπως δαπανών που σχετίζονται με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, στστ) των ποσοστών που αντιπροσωπεύουν το κόστος της διαχείρισης δικαιωμάτων και άλλων υπηρεσιών που παρασχέθηκαν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σε δικαιούχους σε σύγκριση με τα έσοδα από τα δικαιώματα κατά το οικείο φορολογικό έτος, ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, και αν οι δαπάνες είναι έμμεσες και δεν μπορεί να καταλογιστούν σε μία ή περισσότερες κατηγορίες εξουσιών, επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή των έμμεσων δαπανών. γ) Οικονομικές πληροφορίες σχετικά με τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους με αναλυτική περιγραφή τουλάχιστον των ακόλουθων στοιχείων: αα) του συνολικού ποσού που αναλογεί σε δικαιούχους με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης, ββ) του συνολικού ποσού που καταβάλλεται σε δικαιούχους με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης, γγ) της συχνότητας των πληρωμών, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είδος χρήσης, δδ) του συνολικού ποσού που έχει εισπραχθεί αλλά δεν έχει ακόμη προσδιοριστεί το ποσό που αναλογεί στους δικαιούχους, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο

οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και ανά είδος χρήσης και με υπόδειξη του φορολογικού έτους κατά το οποίο εισπράχθηκαν τα ποσά αυτά, εε) του συνολικού ποσού που αναλογεί στους δικαιούχους και δεν τους έχει ακόμη διανεμηθεί, με κατανομή ανά κατηγορία εξουσιών, των οποίων τη διαχείριση έχει αναλάβει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είδος χρήσης και με υπόδειξη του φορολογικού έτους κατά το οποίο εισπράχθηκαν τα ποσά αυτά, ... 3. Στην ειδική έκθεση της παραγράφου 2 του άρθρου 29 περιέχονται: α) τα ποσά που δαπανώνται για κοινωνικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους, με κατανομή των ποσών ανά υπηρεσία. Οι κατηγορίες εξουσιών από τις οποίες προέρχεται το ποσό και το μερίδιο της κάθε κατηγορίας, καθώς και ο τρόπος χρήσης του ποσού καταγράφονται ανά υπηρεσία, β) οι πληροφορίες και επεξηγήσεις για τη χρήση των εν λόγω ποσών ανά είδος υπηρεσίας, οι αποδέκτες, τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού για τη χρηματοδότηση κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, καθώς και τα ποσά που πράγματι δαπανήθηκαν για τις υπηρεσίες αυτές. ... Άρθρο 31 Υποχρεώσεις των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (άρθρο 10 της Οδηγίας) 1. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε τα πρόσωπα που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητές του, όπως τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ο γενικός διευθυντής και οι διευθυντές, να ενεργούν σωστά, συνετά και κατάλληλα, με την εφαρμογή κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών, καθώς και μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου. ... Άρθρο 53 Μεταβατικές διατάξεις ... 6. Η υποχρέωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 18 ισχύει από την 1η Νοεμβρίου 2019. Από την 1η Νοεμβρίου 2017, τα έξοδα διαχείρισης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό 25% των ακαθάριστων εσόδων του από δικαιώματα, εξαιρουμένων των δαπανών δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του, όπως αυτά περιγράφονται στο άρθρο 18, και από την 1η Νοεμβρίου 2018 τα έξοδα διαχείρισής του δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό 22% των ακαθάριστων εσόδων του από δικαιώματα. Η υποχρέωση της παραγράφου 5 του άρθρου 18 ισχύει από την 1η Νοεμβρίου 2019».

5. Στο πλαίσιο της συνταγματικής επιταγής του άρθρου 16 § 1 του Συντάγματος για την ανάπτυξη και προαγωγή της καλλιτεχνικής δημιουργίας το Κράτος οφείλει να μεριμνά για την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Η επιλογή του τρόπου διαχείρισης των δικαιωμάτων ανήκει καταρχήν στους ίδιους τους δικαιούχους (με την εξαίρεση των περιπτώσεων που προβλέπεται υποχρεωτική συλλογική διαχείριση), ως ειδικότερη έκφραση της προσωπικής ελευθερίας (άρθρο 5 του Συντάγματος), πλην, όμως, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους ο νομοθέτης προέβλεψε με τον ν. 4481/2017 καθεστώς συλλογικής, και όχι ατομικής, διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, υπό έντονη κρατική εποπτεία, μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης (Ο.Σ.Δ.) ή ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης (Α.Ο.Δ.) με δεσπόζουσα θέση (βλ. ΟΛΣΤΕ 2105/2021 ΝΟΜΟΣ σκέψη 10). Ο ν. 4481/2017 θέτει προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των ΟΣΔ και των ΑΟΔ (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 1, καθώς και την ένατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 «για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά»·

εφεξής «οδηγία»). Βασικός σκοπός του νομοθέτη είναι να προστατευθούν αποτελεσματικά τα δικαιώματα των κατόχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων οι οποίοι εμπιστεύονται και αναθέτουν, πολλές φορές και υποχρεωτικά, εκ του νόμου, τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σε νομικά πρόσωπα (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 2). Προς τούτο ο ν. 4481/2017 θεσπίζει ένα πλέγμα διατάξεων αναγκαστικού δικαίου, το οποίο εφαρμόζεται επί των εσόδων από δικαιώματα, στα οποία περιλαμβάνονται συνολικά τα έσοδα (άμεσα ή έμμεσα) από την διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή: α) τα έσοδα από δικαιώματα κατά τον ορισμό του άρθρου 3 στ. ι' ν. 4481/2017 (άμεσα έσοδα) και β) τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα, καθώς και οι τόκοι αυτής της επένδυσης (έμμεσα έσοδα· βλ. άρθρο 17 §§ 1 εδ. β' και 3 ν. 4481/2017, καθώς και την Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 10). Άλλωστε, τα έσοδα αυτά οφείλονται τελικώς στους δικαιούχους (βλ. την εικοστή έκτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας), αφού εισπράττονται για λογαριασμό τους (βλ. άρθρο 3 στ. ι' ν. 4481/2017· επίσης βλ. Σ. Σταυρίδου, Κανόνες εταιρικής διακυβέρνησης στη λειτουργία των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ΔΙΜΕΕ 2015.176, ιδίως σελ. 181). Αντίθετα, δεν υπάγονται σε αυτό το πλέγμα τα ίδια περιουσιακά στοιχεία ενός ΟΣΔ και τα έσοδα που προκύπτουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τα οποία – αυτονόητα – εισπράττονται στο όνομα και για λογαριασμό του ΟΣΔ. Σε αυτά περιλαμβάνονται, ενδεικτικά, τυχόν ακίνητα, αυτοκίνητα ή εισοδήματα από άλλες δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (βλ. την Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 10).

6. Η ιδιαίτερη φύση των εσόδων από δικαιώματα ως αλλότριων περιουσιακών στοιχείων, που διαχειρίζεται ο ΟΣΔ για λογαριασμό των δικαιούχων, τονίζεται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 17, 18 και 19 του ν. 4481/2017. Χαρακτηριστικό είναι ότι – πέραν των ειδικότερων ρυθμίσεων που αναφέρονται στις αμέσως επόμενες σκέψεις – ο νομοθέτης στο άρθρο 17 ν. 4481/2017 (βλ. σχετικά και την Αιτιολογική Έκθεση επί της τροπολογίας-προσθήκης του άρθρου 85 § 2 ν. 4605/2019): α) ορίζει ρητώς ότι τα έσοδα από δικαιώματα δεν αποτελούν ίδια περιουσιακά στοιχεία ενός ΟΣΔ (§ 1 εδ. α'), β) επιβάλλει στους ΟΣΔ να τηρούν ξεχωριστά στους λογαριασμούς τους τα έσοδα από δικαιώματα και τα ίδια περιουσιακά στοιχεία (§ 2), γ) απαγορεύει την εκ μέρους της φορολογικής διοίκησης επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης των εσόδων από δικαιώματα, την δέσμευση και τον συμψηφισμό τους με βεβαιωμένα χρέη εκ μέρους της φορολογικής διοίκησης και του υπόλοιπου Δημοσίου, των ασφαλιστικών ταμείων ή των πιστωτικών ιδρυμάτων, και ορίζει αυτά ως ακατάσχετα (§ 3), και δ) ορίζει ρητώς ότι τα έσοδα από δικαιώματα δεν ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία και αποχωρίζονται υποχρεωτικά από αυτήν υπέρ των δικαιούχων - μελών, όπως αυτοί εκπροσωπούνται (§ 6).

7. Σύμφωνα με το άρθρο 17 § 1 εδ. α' ν. 4481/2017 οι ΟΣΔ υποχρεούνται να επιδεικνύουν την - μέγιστη δυνατή - επιμέλεια όσον αφορά στη συλλογή και διαχείριση, στην οποία περιλαμβάνεται και η διανομή, των εσόδων από τα δικαιώματα (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 2-3, 10, άρθρο 11 § 2 της οδηγίας και την δεύτερη και εικοστή έκτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου αυτής). Πρόκειται για βασική γενική αρχή που εφαρμόζεται επί της διαχείρισης δικαιωμάτων και διέπει - κατ' ανάγκη - την εφαρμογή όχι μόνο του άρθρου 17 του ν. 4481/2017, αλλά, μεταξύ άλλων, και των άρθρων 18 και 19 του ίδιου νόμου, που ενσωματώνουν τα άρθρα 12 και 13 του κεφαλαίου 2 του Τίτλου II της οδηγίας (βλ. υπό αυτή την έννοια Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 10). Η παράγραφος 3 του άρθρου 17 ν. 4481/2017,

η οποία ενσωματώνει την παράγραφο 4 του άρθρου 11 της οδηγίας, απαριθμεί αποκλειστικά για ποιους σκοπούς ο ΟΣΔ μπορεί να χρησιμοποιήσει τα έσοδα από δικαιώματα. Συνεπώς, δεν εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οργανισμού να καθορίσει τις επιτρεπτές χρήσεις των εσόδων (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 10). Ειδικότερα, σύμφωνα με άρθρο 17 § 3 εδ. α' ν. 4481/2017 απαγορεύεται καταρχήν η χρησιμοποίηση των εσόδων από δικαιώματα για σκοπούς άλλους πλην της διανομής στους δικαιούχους. Όμως, η άνω απαγορευτική διάταξη νόμου σχετικοποιείται με την εισαγωγή εξαιρέσεων στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ήτοι: α) της κρατήσεως ή του συμψηφισμού των εξόδων διαχείρισης σε εκτέλεση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης που λήφθηκαν κατ' άρθρο 9 § 2 περ. στ' ν. 4481/2017 (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 10, άρθρο 11 § 4 της οδηγίας) και β) της χρήσης των εσόδων από τα δικαιώματα ή των εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα σύμφωνα με απόφαση της γενικής συνέλευσης κατ' άρθρο 9 § 2 ν. 4481/2017. Οι εξαιρέσεις αυτές επιδέχονται περιοριστικής ερμηνείας σύμφωνα με τον καταγόμενο από το ρωμαϊκό δίκαιο μεθοδολογικό κανόνα «*singularia non sunt extendenda*», «*exceptio stricti juris*» ή «*exceptio est strictissimae interpretationis*».

8. Στον όρο «κρατήσεις» (τίτλος του άρθρου 18 ν. 4481/2017) εμπίπτουν τα «έξοδα διαχείρισης» και οι «λοιπές κρατήσεις» (βλ. το άρθρο 18 § 2 ν. 4481/2017). Αμφότερες οι κατηγορίες κρατήσεων («έξοδα διαχείρισης» - «λοιπές κρατήσεις») διέπονται από την γενική αρχή που τίθεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 18 ν. 4481/2017 (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 11). Συγκεκριμένα, οι κρατήσεις πρέπει: α) να συναρτώνται με υπηρεσίες που παρέχει ο ΟΣΔ στους δικαιούχους, β) να είναι εύλογες σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες, ήτοι ανάλογες του κόστους των τελευταίων (βλ. Γ.-Α. Ζάννο σε ΣυλλΔιαχΔικΠΙ, Κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν 4481/2017, άρθρο 18 αριθ. 3), και γ) να καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Συνεπώς, δεν επιτρέπεται κράτηση, εάν δεν δικαιολογείται από την παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας του ΟΣΔ προς τους δικαιούχους (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 11). Τέλος, για την επιβολή αμφότερων των κατηγοριών κρατήσεων απαιτείται η προηγούμενη λήψη απόφασης από την γενική συνέλευση κατ' άρθρο 9 § 2 περ. στ' ν. 4481/2017, η οποία δεν αποφασίζει μόνο για την γενική πολιτική για τις κρατήσεις, αλλά και για το ύψος των κρατήσεων και για κάθε άλλο ζήτημα που ρυθμίζεται στο άρθρο 18 του ν. 4481/2017 (βλ. Μ.-Δ. Παπαδοπούλου σε ΣυλλΔιαχΔικΠΙ, Κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν 4481/2017, άρθρο 9 αριθ. 24 – 25).

9. Η πρώτη εξαίρεση του άρθρου 17 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017 αναφέρεται στην πρώτη – και κύρια – κατηγορία κρατήσεων. Σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 3 στ. ια' ν. 4481/2017 ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται οι πάσης φύσεως δαπάνες που συναρτώνται με την διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (αμοιβές προσωπικού, έξοδα υλικοτεχνικής υποδομής, μισθώματα), συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που πραγματοποιούνται από τον ΟΣΔ για την επιβολή τους (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 11, Σ. Σταυρίδου, Η σύμβαση ανάθεσης διαχείρισης στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, 1999, σελ. 230). Πρέπει να γίνει δεκτό ότι στον όρο «έξοδα διαχείρισης» υπάγονται και οι δαπάνες για την απόκτηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων π.χ. λογισμικό, ακίνητα κ.λπ. ή για τον σχηματισμό αποθεματικού με σκοπό τέτοιες επενδύσεις (βλ. Γ.-Α. Ζάννο, ό.π., άρθρο 18 αριθ. 4), αφού με αυτές αποσκοπείται η βέλτιστη διαχείριση των δικαιωμάτων ή η εξοικονόμηση δαπανών (π.χ. μισθώματα), συνακόλουθα δε η διανομή αυξημένων ποσών στους δικαιούχους. Σύμφωνα με την παράγραφο

3 εδ. α' του άρθρου 18 ν. 4481/2017, η οποία ενσωματώνει την παράγραφο 3 εδ. α' του άρθρου 12 της οδηγίας, τα έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες του ΟΣΔ για τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. την εικοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας). Με την διάταξη αυτή εξειδικεύεται, αφενός το κατά την πρώτη παράγραφο του ίδιου άρθρου «εύλογο» των κρατήσεων ως προς τα «έξοδα διαχείρισης», αφετέρου η αναφερόμενη στο άρθρο 17 § 1 εδ. α' ν. 4481/2017 γενική υποχρέωση επιμέλειας κατά την χρέωση, κράτηση ή συμψηφισμό των συγκριμένων εξόδων (βλ. Γ.-Α. Ζάννο ό.π.).

10. Με τα επόμενα εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 18 ν. 4481/2017 εισάγεται μία καινοτομία στο μέχρι τώρα νομικό πλαίσιο που διέπει τη συλλογική διαχείριση. Ειδικότερα, με σκοπό την προστασία των δικαιούχων από ένα υπερβολικό και δυσανάλογο ποσοστό εξόδων διαχείρισης θεσπίζεται ένα ανώτατο όριο ως ποσοστό κράτησης, ανάλογο με αυτό που υπάρχει σε άλλα κράτη - μέλη της ΕΕ, που δεν πρέπει να υπερβεί ο ΟΣΔ και το οποίο είναι συνολικά κατά μέσο όρο το 20% επί των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα, άμεσων και έμμεσων (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 11). Η θέσπιση τέτοιου ανώτατου ορίου δεν προβλέπεται μεν στην οδηγία, τίθεται όμως για τη διασφάλιση των συμφερόντων των δικαιούχων στο πλαίσιο της ευχέρειας του Έλληνα νομοθέτη να επιβάλλει αυστηρότερα πρότυπα από αυτά που καθορίζονται στον τίτλο II της οδηγίας, σύμφωνα και με την ένατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου εκείνης (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 12), λαμβάνοντας υπόψη ότι το σύστημα της συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων αποτελεί και κίνητρο για την πολιτιστική ανάπτυξη και είναι ένα βασικό μέσο για την υλοποίηση της πολιτιστικής πολιτικής της χώρας (βλ. ΟλΣΤΕ 2105/2021, ό.π., σκέψη 9). Διευκρινίζεται ότι το «κατά μέσο όρο» αφορά στις διάφορες κρατήσεις που επιβάλλει ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση διαφορετικών δικαιωμάτων ή εξουσιών και για τις οποίες ο οργανισμός μπορεί να παρακρατά διαφορετικά ποσοστά ανάλογα με τις δαπάνες του (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 11). Κατά τον υπολογισμό του ορίου δεν προσμετρώνται οι δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των δικαιούχων του ΟΣΔ, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται αποκλειστικά το σύνολο του ποσού που καταβάλλεται «υποχρεωτικά» και επί αποδείξει για την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο και τη διεξαγωγή της δίκης (άρθρο 18 § 3 εδ. γ' και δ' ν. 4481/2017). Η διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικά (βλ. έτσι ορθώς Γ.-Α. Ζάννο, ό.π., άρθρο 18 αριθ. 5), ώστε στις «υποχρεωτικά» καταβαλλόμενες δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης να συμπεριλαμβάνονται αφενός μεν τα αποδιδόμενα βάσει του άρθρου 189 ΚΠολΔ δικαστικά έξοδα, που ήταν «απαραίτητα για την διεξαγωγή και υπεράσπιση της δίκης», όπως, μεταξύ άλλων, τα έξοδα σύνταξης και επίδοσης εξώδικης όχλησης, επίδοσης του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου, απόκτησης αποδεικτικού μέσου, αμοιβής του διορισθέντος κατ' άρθρο 368 επ. ΚΠολΔ πραγματογνώμονα σύμφωνα με τις ισχύουσες διατιμήσεις, επίσημης μετάφρασης συνταχθέντος σε ξένη γλώσσα εγγράφου, μετάβασης και προσωρινής διαμονής μαρτύρων στην έδρα του δικαστηρίου (βλ. αναλυτικά Ε. Χατζίκιο, ΔικΣημ 2022, άρθρο 41, αρ. 5-9), αφετέρου δε η συμφωνηθείσα δικηγορική αμοιβή (άρθρα 58 § 4 περ. α' και 84 § 1 εδ. α' ν. 4194/2013), η αμοιβή του πραγματογνώμονα κατά το μέρος που υπερβαίνει τις ισχύουσες διατιμήσεις, καθώς και η αμοιβή του τεχνικού συμβούλου (βλ. Γ.-Α. Ζάννο, ό.π.). Πράγματι, μία στενή ερμηνεία που αποκλείει τις προαναφερόμενες δαπάνες δεν συνάδει με τον δικαιολογητικό σκοπό του νόμου και ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της δυνατότητας ενός ΟΣΔ να επιδιώξει δικαστικά την ικανοποίηση των αξιώσεων των εκπροσωπούμενων δικαιούχων (βλ. Γ.-Α. Ζάννο,

ό.π.). Περαιτέρω, η παράγραφος 6 του άρθρου 53 ν. 4481/2017 ορίζει τη σταδιακή προσαρμογή των ΟΣΔ στο άνω ανώτατο όριο με καταληκτική ημερομηνία την 1η Νοεμβρίου 2019 και δύο ενδιάμεσες μεταβατικές περιόδους, που αρχίζουν από την 1η Νοεμβρίου 2017 και την 1η Νοεμβρίου 2018, αντιστοίχως. Όπως ορθά επισημαίνεται η νομοθετική επιλογή της 1ης Νοεμβρίου ως ημερομηνίας για την έναρξη ισχύος κάθε σταδίου, δυσχεραίνει την εφαρμογή του ποσοστού, αφού διασπά την δωδεκάμηνη διαχειριστική περίοδο ή χρήση (βλ. Μ.-Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., άρθρο 53 αριθ. 14).

11. Οι ΟΣΔ είναι καταρχήν υποχρεωμένοι να τηρούν το προπαρατιθέμενο ανώτατο όριο κατά την συνήθη πορεία της λειτουργίας τους (κανόνες). Όμως, στο άρθρο 18 § 3 εδ. ζ' ν. 4481/2017 προβλέπεται η δυνατότητα υπέρβασης του ποσοστού ύστερα από οικονομοτεχνική μελέτη και έγκριση του εποπτικού συμβουλίου. Η υπέρβαση (εξαίρεση) πρέπει να δικαιολογείται μόνο για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών (βλ. έτσι Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 11), που συνεχονται άμεσα με αυτήν καθαυτήν την «διαχείριση», ήτοι την συλλογή, διαχείριση, εκκαθάριση και διανομή των εσόδων από δικαιώματα. Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4481/2017 η υπέρβαση πρέπει να είναι εύλογη, να επιβάλλεται για συγκριμένους λόγους, και να είναι χρονικά περιορισμένη, προκειμένου να μην υπάρξει καταστρατήγηση της άνω διάταξης (βλ. σελ. 11). Με άλλη διατύπωση είναι αναγκαία η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας (προσφορότητα, αναγκαιότητα και αναλογικότητα υπό την στενή έννοια της υπέρβασης του ανώτατου ορίου για την κάλυψη της έκτακτης ανάγκης). Παρέπεται ότι, η δυνατότητα υπέρβασης δεν επιτρέπεται να αξιοποιείται για την κάλυψη δαπανών, που ναι μεν είναι δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες, πλην, όμως, ανάγονται στην «συνήθη» διαχείριση, όπως π.χ. εκείνες για τον σχηματισμό αποθεματικού με σκοπό την απόκτηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων (βλ. ανωτέρω σκέψη II.9), πολύ περισσότερο απαγορεύεται να αξιοποιείται για την κάλυψη μόνιμων (δομικών) διαρθρωτικών αδυναμιών ενός ΟΣΔ που συνεπάγονται υψηλό διαχειριστικό κόστος (π.χ. υπεράριθμο προσωπικό). Ειδικά ως προς τις επενδυτικές δαπάνες επισημαίνεται ότι αυτές στερούνται εκ φύσεως του στοιχείου της αμεσότητας για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, αφού χαρακτηρίζονται από την χρονική διάσταση του κόστους και της απόδοσης οφέλους, ώστε να μην μπορούν να δικαιολογήσουν την υπέρβαση του ανώτατου ορίου.

12. Η μη προσμέτρηση των δαπανών δικαστικής διεκδίκησης, ήτοι ενός σημαντικού τμήματος των «εξόδων διαχείρισης», κατά την εφαρμογή του ανώτατου ορίου, αλλά και η δυνατότητα υπέρβασης του τελευταίου, αποτελούν δικλείδες για την διασφάλιση της βιωσιμότητας ενός ΟΣΔ, που λειτουργεί με βάση τους κανόνες της επιμελούς και χρηστής διαχείρισης κατά τα αυστηρά πρότυπα του ν. 4481/2017 (βλ. π.χ. το άρθρο 31 § 1 του νόμου που ενσωματώνει το άρθρο 10 § 1 της οδηγίας). Εξάλλου, το αυστηρό νομοθετικό πλαίσιο της συλλογικής διαχείρισης, στο οποίο εντάσσεται και η θέσπιση του ανώτατου ορίου για τον υπολογισμό των «εξόδων διαχείρισης», είναι απόρροια της ιδιαίτερης φύσης των εσόδων από δικαιώματα ως αλλότριων περιουσιακών στοιχείων και, συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται περιορισμό της οικονομικής ελευθερίας των ΟΣΔ, όπως αυτή προστατεύεται κατ' άρθρο 5 § 1 Σ «εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα άλλων». Είναι αληθές ότι το γράμμα της διάταξης του άρθρου 18 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017 φαίνεται εκ πρώτης όψεως να απαγορεύει την υπέρβαση του ποσοστού εν γένει και – κατ' αποτέλεσμα – να απαγορεύει την χρηματοδότηση των εξόδων διαχείρισης από άλλες πηγές εσόδων (βλ. για τον σχετικό προβληματισμό Γ.-Α.

Ζάννο, ό.π., άρθρο 18 αριθ. 8). Όμως, η ρύθμιση δεν μπορεί να ερμηνευθεί ανεξάρτητα από το ευρύτερο νομοθετικό πλαίσιο, στο οποίο εντάσσεται, και τον σκοπό που επιδιώκει. Ειδικότερα, το άρθρο 18 του ν. 4481/2017, το οποίο τιτλοφορείται «Κρατήσεις» και μεταφέρει το ομότιτλο άρθρο 12 της οδηγίας, ρυθμίζει τις επιτρεπόμενες κατηγορίες κρατήσεων επί των εσόδων από δικαιώματα, μία εκ των οποίων είναι τα «έξοδα διαχείρισης». Όπως προκύπτει από την Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4481/2017 (σελ. 11), ο νομοθέτης επιδίωξε να εισάγει «ένα ανώτατο όριο ως ποσοστό κράτησης», την οποία ο ίδιος χαρακτηρίζει ως «καινοτομία στο μέχρι τώρα νομικό πλαίσιο που διέπει τη συλλογική διαχείριση» και μάλιστα επισημαίνει ότι «ο ορισμός ενός ανώτατου ποσοστού αναφορικά με το ύψος των διαχειριστικών εξόδων δεν προβλέπεται στην Οδηγία», αλλά συνιστά αξιοποίηση της ευχέρειας «για επιβολή αυστηρότερων προτύπων» (βλ. ανωτέρω σκέψη II.10). Συνεπώς, η πρόβλεψη του ποσοστού αφορά αναγκαιώς στις κρατήσεις «των εξόδων διαχείρισης» επί των εσόδων από δικαιώματα και έχει ως μόνο σκοπό να διασφαλίσει ότι θα διανεμηθεί εν τέλει στους δικαιούχους επαρκές τμήμα των τελευταίων. Η επίμαχη ρύθμιση εντάσσεται στο προαναφερόμενο πλέγμα διατάξεων αναγκαστικού δικαίου του ν. 4481/2017, το οποίο εφαρμόζεται αποκλειστικώς επί των εσόδων από δικαιώματα και όχι επί των ίδιων περιουσιακών στοιχείων ενός ΟΣΔ (βλ. σκέψη II.5). Κατόπιν τούτων, προκύπτει ότι η διάταξη του άρθρου 18 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017 διατυπώθηκε ευρύτερα του επιδιωκόμενου με αυτήν σκοπού, το δε πεδίο εφαρμογής της περιορίζεται στην θέσπιση ενός ανώτατου ορίου κρατήσεων σε σχέση με τα έξοδα διαχείρισης (σύμφωνη με το Σύνταγμα και την οδηγία συστατική ερμηνεία της διάταξης) και δεν εκτείνεται σε έτερα ζητήματα, ώστε να μην αντιτίθεται – αυτή καθαυτή – στην χρήση των ίδιων περιουσιακών στοιχείων του ΟΣΔ ή των δυνατοτήτων που παρέχει η συγκεκριμένη νομική μορφή υπό την οποία λειτουργεί ο ΟΣΔ (π.χ. με έκτακτη εισφορά συνεταιρίων ή τον σχηματισμό αποθεματικού· βλ. Σ. Σταυρίδου, ό.π., σελ. 232) για την κάλυψη δαπανών, οι οποίες ναι μεν είναι δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες (άρθρο 18 § 3 εδ. α' ν. 4481/2017), αλλά δεν δύνανται να επιβληθούν επί των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα, επειδή προσκρούουν στο ανώτατο όριο, του οποίου δεν επιτρέπεται η υπέρβαση, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις προς τούτο (π.χ. δεν υφίσταται έκτακτη ανάγκη).

13. Η δεύτερη εξαίρεση του άρθρου 17 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017 αναφέρεται σε χρήση των εσόδων από δικαιώματα με βάση απόφαση της γενικής συνέλευσης κατ' άρθρο 9 § 2 περ. δ', στ', ζ' και η' του ν. 4481/2017. Ειδικότερα, η περίπτωση δ' αφορά σε μια εκ των προτέρων απόφαση της γενικής συνέλευσης που θέτει τις κατευθυντήριες αρχές για τη χρήση των ποσών που δεν μπορούν να διανεμηθούν κατ' άρθρο 19 § 3 του ν. 4481/2017, ενώ η περίπτωση η' αφορά σε μια απόφαση που λαμβάνεται εκ των υστέρων, εντός όμως του πλαισίου της γενικής κατεύθυνσης που έχει αποφασιστεί εκ των προτέρων (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 4481/2017 σελ. 6· βλ. επίσης άρθρο 8 § 5 περ. β' και ε' της οδηγίας). Η περίπτωση η' - ερευνώμενη στο πλαίσιο της δεύτερης εξαίρεσης του άρθρου 17 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017 - αφορά σε αποφάσεις της γενικής συνέλευσης σχετικά με την επιβολή των «λοιπών κρατήσεων» (η πρώτη εξαίρεση του άρθρου 17 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017 αφορά – ως προελέχθη – στα «έξοδα διαχείρισης»). Ο όρος «λοιπές κρατήσεις», ερμηνευόμενος αφενός περιοριστικώς (ως εξαίρεση κανόνα), αφετέρου υπό την γενική αρχή που τίθεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 18 ν. 4481/2017 (βλ. σκέψη II.8), περιλαμβάνει τις κρατήσεις που γίνονται με σκοπό την παροχή πρόσθετων ωφελημάτων στους δικαιούχους εμμέσως. Σε έμμεση διανομή κατατείνουν και οι κρατήσεις για κοινωνικούς, πολιτιστικούς ή εκπαιδευτικούς σκοπούς, περιλαμβανομένης της δημιουργίας ειδικών αποθεματικών για την

εξυπηρέτηση τέτοιων σκοπών, πχ. την οικονομική ενίσχυση νέων δημιουργών, την χορήγηση υποτροφιών, την έκτακτη οικονομική αρωγή δικαιούχων προς αντιμετώπιση επείγουσας ανάγκης κ.λπ. (βλ. Σ. Σταυρίδου, ό.π., σελ. 232 – 233, 265, καθώς και την εικοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας). Αν και από την Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4481/2017 συνάγεται ότι ο νομοθέτης επιθυμούσε την ικανοποίηση των προαναφερόμενων σκοπών μόνον από την ικανοποίηση μέρους των μη διανεμητέων ποσών, προκειμένου να μην μειώνονται τα έσοδα των δικαιούχων (βλ. σελ. 12), εντούτοις η βούλησή του αυτή δεν ευρίσκει έρεισμα στο γράμμα του νόμου. Πράγματι, το άρθρο 19 § 7 εδ. α' ν. 4481/2017 απλώς παρέχει στον ΟΣΔ την ευχέρεια να χρησιμοποιεί το ήμισυ των μη διανεμητέων ποσών για την χρηματοδότηση υπηρεσιών κοινωνικού, πολιτιστικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου προς όφελος των δικαιούχων μετά από σχετικές αποφάσεις της γενικής συνέλευσης κατ' άρθρα 9 § 2 στ. δ' και η' ν. 4481/2017, χωρίς, παράλληλα, να αποκλείει ρητώς την χρηματοδότηση των υπηρεσιών αυτών μέσω των «λοιπών κρατήσεων». Μάλιστα, η προβλεπόμενη στα άρθρα 29 § 2 και 30 § 1 στ. η', 2 στ. β' και 3 ν. 4481/2017 υποχρέωση συμπερίληψης στην ετήσια έκθεση διαφάνειας των πληροφοριών ως προς τις δαπάνες για την εξυπηρέτηση κοινωνικών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών σκοπών δεν συνοδεύεται - σε αντιδιαστολή με τις διατάξεις των άρθρων 19 § 7 εδ. α' και 28 § 1 στ. ι' του ίδιου νόμου - με ειδικότερη αναφορά στην πηγή τους, ήτοι εάν προέρχονται από τα μη διανεμητέα ποσά ή από τις «λοιπές κρατήσεις» (βλ. υπό αυτήν την έννοια Γ.-Α. Ζάννο, ό.π., άρθρο 17 αριθ. 5, 18 αριθ. 2). Τέλος, με την περίπτωση ζ' μεταφέρεται το άρθρο 8 § 7 της οδηγίας (βλ. αναλυτικά Μ.-Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., άρθρο 9 αριθ. 23). Έτσι, η περίπτωση αυτή, ερμηνευόμενη περιοριστικώς ως εξαίρεση από τον κανόνα (διανομή των εσόδων στους δικαιούχους) και σύμφωνα με την οδηγία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αφορά στην λήψη απόφασης που: α) καθορίζει λεπτομερέστερους όρους για την χρήση των ποσών που δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν, όπως η χρήση αυτή αποφασίσθηκε βάσει απόφασης της γενικής συνέλευσης κατ' άρθρο 9 § 2 περ. η' ν. 4481/2017 (άρθρο 8 § 5 στοιχείο β' και 7 της οδηγίας), β) εξειδικεύει τους όρους της επένδυσης των εσόδων από δικαιώματα στο πλαίσιο προγενέστερης απόφασης που καθορίζει την γενική επενδυτική πολιτική κατ' άρθρα 9 § 2 περ. ε', 17 § 4 και 19 § 7 του ν. 4481/2017 (άρθρο 8 § 5 στοιχείο γ' και 7 της οδηγίας), και γ) εξειδικεύει τους όρους για την χρήση των «λοιπών κρατήσεων» (άρθρο 8 § 5 στοιχείο δ' και 7 της οδηγίας). Δηλαδή, αποφασίζεται ο τρόπος, χρόνος ή οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια της χρήσης (έμμεσης διανομής· βλ. ανωτέρω) των ποσών που κρατήθηκαν δυνάμει απόφασης της γενικής συνέλευσης, ληφθείσας κατ' άρθρο 9 § 2 περ. στ' του ν. 4481/2017. Επισημαίνεται ότι, η περίπτωση ζ' δεν αφορά την διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, διότι ο νομοθέτης με την περίπτωση γ' επέλεξε να μεταφέρει αμφότερες τις διατάξεις του άρθρου 8 § 5 περ. α' και 7 της οδηγίας (βλ. Μ.-Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., άρθρο 9 αριθ. 19).

14. Ούτε ο ν. 4481/2017, ούτε η οδηγία υποχρεώνει τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης να αποκτήσουν μια συγκεκριμένη νομική μορφή. Στην πράξη οι οργανισμοί αυτοί λειτουργούν υπό διάφορες νομικές μορφές όπως σωματεία, συνεταιρισμοί ή εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, που ελέγχονται από ή ανήκουν σε δικαιούχους πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων ή οντότητες που αντιπροσωπεύουν τους δικαιούχους αυτούς (βλ. την δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας). Σε κάθε περίπτωση η επιλογή της νομικής μορφής δεν συνεπάγεται την αποφυγή των εκ του ν. 4481/2017 υποχρεώσεων των ΟΣΔ (υπό αυτήν την έννοια βλ. την δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας, Μ.-Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., άρθρο 3 αριθ. 8, Στ. Κοκολινάκη σε

Συλλογική Διαχειρίσιμη, Κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν 4481/2017, άρθρο 8 αριθ. 5). Δηλαδή, επί οργανισμού συλλογικής διαχείρισης τυγχάνουν εφαρμογής καταρχήν οι διατάξεις του ν. 4481/2017 και συμπληρωματικώς εκείνες των ειδικών περί νομικών προσώπων νομοθετημάτων, στο μέτρο που δεν αντίκεινται στις πρώτες. Άλλωστε, το πλέγμα των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων μεταξύ ΟΣΔ και δικαιούχων ως προς την συλλογή, διαχείριση, εκκαθάριση και διανομή των εσόδων από δικαιώματα εκφεύγει του ρυθμιστικού πεδίου των τελευταίων νομοθετημάτων, ώστε να μην μπορεί να γίνει λόγος για σύγκρουση διατάξεων. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι ένας ΟΣΔ υπό τη νομική μορφή αστικού συνεταιρισμού δεν δύναται χρησιμοποιήσει τα – άμεσα ή έμμεσα - έσοδα από δικαιώματα ή μέρος αυτών για τον σχηματισμό τακτικού, έκτακτου ή ειδικού αποθεματικών (πέραν των αποθεματικών που σχηματίζονται για την ικανοποίηση των σκοπών που αναφέρονται στις σκέψεις 9 και 13), διότι τούτο αντίκειται στην ρητή διάταξη του άρθρου 17 § 3 εδ. α' ν. 4481/2017, ενώ δεν χωρεί επίκληση του άρθρου 4 § 3 ν. 1667/1986, όπου η έκτακτη εισφορά επιβάλλεται στα μέλη κατ' αναλογία των μεριδίων τους (βλ. Ε. Τζίβα, Η εταιρική συμμετοχή στο συνεταιρισμό και ειδικότερα τα δικαιώματα των συνεταίρων, 2η έκδ., 2009, σελ. 76), ούτε του άρθρου 9 § 4 ν. 1667/1986, επειδή τα «έσοδα από δικαιώματα» δεν συνιστούν «καθαρά κέρδη» του συνεταιρισμού. Άλλο το ζήτημα εάν ο σχηματισμός του αποθεματικού γίνει από τα ίδια περιουσιακά στοιχεία του αστικού συνεταιρισμού κατά τις διατάξεις του ν. 1667/1986 (βλ. Σ. Σταυρίδου, ό.π., σελ. 232).

15. Από το σύνολο των παραπάνω σκέψεων συνάγεται ότι η απόφαση γενικής συνέλευσης των μελών ΟΣΔ υπό την μορφή αστικού συνεταιρισμού περί χρησιμοποίησης των εσόδων από τα δικαιώματα για σκοπούς άλλους πλην της διανομής τους στους δικαιούχους (άρθρο 17 § 3 εδ. α' ν. 4481/2017), στο μέτρο που οι σκοποί αυτοί δεν υπάγονται σε μία από τις επιτρεπόμενες εξαιρέσεις (άρθρο 17 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017), ή περί της επιβολής κρατήσεων που δεν τελούν σε συνάρτηση με τις παρεχόμενες στους δικαιούχους υπηρεσίες, δεν είναι εύλογες σε σχέση με τις τελευταίες και δεν έχουν καθορισθεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων (άρθρο 18 § 1 ν. 4481/2017) ή, τέλος, περί της επιβολής εξόδων διαχείρισης που υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες για την διαχείριση των δικαιωμάτων ή υπερβαίνουν συνολικά κατά μέσο όρο ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) των ακαθάριστων εσόδων του ΟΣΔ από δικαιώματα (άρθρο 18 § 3 ν. 4481/2017), επιβάλλει υποχρεώσεις στους δικαιούχους που δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίες για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους και για την αποτελεσματική διαχείριση των δικαιωμάτων τους (άρθρο 11 § 1 ν. 4481/2017), δεν συνάδει με την υποχρέωση του ΟΣΔ να επιδεικνύει επιμέλεια κατά την συλλογή, διαχείριση, εκκαθάριση και διανομή των εσόδων από δικαιώματα (άρθρο 17 § 1 εδ. α' ν. 4481/2017) και, κατ' αποτέλεσμα, είναι απολύτως άκυρη (άρθρα 174 και 180 ΑΚ), επειδή αντίκειται από την άποψη του περιεχομένου της στο προπαρατιθέμενο πλέγμα διατάξεων αναγκαστικού δικαίου του ν. 4481/2017 σχετικά με την συλλογική διαχείριση των εσόδων από δικαιώματα.

III. 1. Στην προκείμενη περίπτωση η πρώτη, ο τρίτος, η έκτη, ο ένατος, η δέκατη, η ενδέκατη, ο δέκατος τρίτος, η δέκατη έκτη, ο εικοστός και η εικοστή δεύτερη των εναγόντων (εφεξής «ενάγοντες») εκθέτουν ότι είναι δικαιούχοι δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί μουσικών έργων με στίχο ή χωρίς και είχαν καταρτίσει με τον εναγόμενο ΟΣΔ έγγραφες συμβάσεις ανάθεσης της διαχείρισης των περιουσιακών δικαιωμάτων τους, οι οποίες

καταλάμβαναν χρονικώς το έτος 2018. Ότι αρχές του έτους 2019 κατήγγειλαν τις συμβάσεις ανάθεσης. Ότι στις 5.7.2019 η τακτική γενική συνέλευση των μελών του εναγομένου, αφενός μεν ενέκρινε την κράτηση εξόδων διαχείρισης ανερχόμενων σε ποσοστό 58,34% των εισπραχθέντων το φορολογικό έτος 2018 ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα, ποσού 1.778.712,29 ευρώ, αφετέρου δε αποφάσισε να χρησιμοποιηθεί το ποσό των 309.000 ευρώ από τα διανεμητέα έσοδα από δικαιώματα για τον σχηματισμό ειδικού αποθεματικού προς κάλυψη ζημιών προγενέστερων χρήσεων. Ότι ο εναγόμενος διένειμε στους δικαιούχους το ποσό των 305.204,98 ευρώ. Ότι ειδικότερα διένειμε στην πρώτη, στον τρίτο, στην έκτη, στον ένατο, στην δέκατη, στην ενδέκατη, στον δέκατο τρίτο, στην δέκατη έκτη, στον εικοστό και στην εικοστή δεύτερη των εναγόντων τα ποσά των 4.496,31, 108,26, 13.486,26, 642,12, 1.430,11, 6.215,42, 580,68, 102,75, 957,14 και 818,98 ευρώ, αντιστοίχως. Ότι, εάν οι κρατήσεις δεν υπερέβαιναν το οριζόμενο από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 18 § 3 εδ. β' και 53 § 6 ν. 4481/2017 ποσοστό και δεν λάμβανε χώρα η απαγορευμένη χρήση του ποσού των 309.000 ευρώ, ο εναγόμενος θα διένειμε στην πρώτη, στον τρίτο, στην έκτη, στον ένατο, στην δέκατη, στην ενδέκατη, στον δέκατο τρίτο, στην δέκατη έκτη, στον εικοστό και στην εικοστή δεύτερη των εναγόντων τα ποσά των 16.383,18, 394,47, 49.139,79, 2.339,69, 5.210,87, 22.647,10, 2.115,81, 374,40, 3.487,53 και 2.984,13 ευρώ, αντιστοίχως.

2. Με το ως άνω περιεχόμενο και μετά τον παραδεκτό κατ' άρθρα 223 εδ. β', 294, 295 § 1 εδ. β' και 297 ΚΠολΔ περιορισμό του υπό στοιχείο β' καταψηφιστικού αιτήματος σε αναγνωριστικό με δήλωση στις προτάσεις τους οι παραπάνω ενάγοντες ζητούν: α) να ακυρωθεί η από 5.7.2019 απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης των μελών του εναγομένου, με την οποία εγκρίθηκε αφενός η κράτηση εξόδων διαχείρισης ανερχόμενων σε ποσοστό 58,34% των εισπραχθέντων το φορολογικό έτος 2018 ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα, ποσού 1.778.712,29 ευρώ, αφετέρου δε η χρησιμοποίηση του ποσού των 309.000 ευρώ από τα διανεμητέα έσοδα από δικαιώματα για τον σχηματισμό ειδικού αποθεματικού προς κάλυψη ζημιών προγενέστερων χρήσεων, β) να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει ως οφειλόμενα έσοδα από δικαιώματα του φορολογικού έτους 2018, με τον νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα, στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 11.886,87 ευρώ, στον τρίτο ενάγοντα το ποσό των 286,21 ευρώ, στην έκτη ενάγουσα το ποσό των 35.653,53 ευρώ, στον ένατο ενάγοντα το ποσό των 1.697,57 ευρώ, στην δέκατη ενάγουσα το ποσό των 3.780,76 ευρώ, στην ενδέκατη ενάγουσα το ποσό των 16.431,68 ευρώ, στον δέκατο τρίτο ενάγοντα το ποσό των 1.535,13 ευρώ, στην δέκατη έκτη ενάγουσα το ποσό των 271,65 ευρώ, στον εικοστό ενάγοντα το ποσό των 2.530,39 ευρώ και στην εικοστή δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 2.165,15 ευρώ, γ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και δ) να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην δικαστική τους δαπάνη. Εξάλλου, το Δικαστήριο, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της αγωγής (βλ. σκέψη II.3), κρίνει ότι οι ενάγοντες έχουν σωρεύσει σιωπηρώς αίτημα αναγνώρισης της ακυρότητας της παραπάνω απόφασης της γενικής συνέλευσης των μελών του εναγομένου, σε περίπτωση απόρριψης του υπό στοιχείο α' αιτήματος (επικουρική σώρευση).

3. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την τακτική διαδικασία [άρθρα 7, 9, 14 § 2 και 31, 17 αρ. 4 (βλ. σκέψη II.3), 25 § 2 ΚΠολΔ, 3 § 26α ν. 2479/1997 σε συνδυασμό με το άρθρο 2.Β.III του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. Β'

366/17.2.2016], απορριπτομένου του αρνητικού περί αοριστίας ισχυρισμού του εναγομένου, διότι η αγωγή διαλαμβάνει τα αναγκαία για την θεμελίωσή της πραγματικά περιστατικά, ιδίως δε – όσον αφορά το επικουρικό σωρευθέν αναγνωριστικό αίτημα – τα σοβαρά ελαττώματα της προσβαλλόμενης απόφασης της γενικής συνέλευσης των μελών του εναγομένου, τα οποία την καθιστούν απολύτως άκυρη (βλ. Αθ. Κρητικό, ό.π., § 12 αρ. 724), χωρίς να χρειάζεται – ως προς την άνω επικουρική βάση - να γίνει ιδιαίτερη επίκληση: α) της ύπαρξης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παραβίασης του νόμου και της άνω απόφασης και β) της μη συναίνεσης των εναγόντων κατά την λήψη της παραπάνω απόφασης (βλ. σκέψη ΙΙ.2). Εξάλλου, η χρησιμοποίηση εσόδων από δικαιώματα, που εισπράχθηκαν σε φορολογικά έτη προγενέστερα του επίδικου (2018), για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης του εναγομένου (βλ. σελ. 9 των προτάσεών του), αποτελεί ζήτημα απόδειξης και δεν επηρεάζει το ορισμένο του υπό στοιχείο β' αιτήματος. Είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 287, 288, 330, 340, 346 (βλ. ΑΠ 1479/2021 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1207/2017 ΕφΑΔ 2018.393 όσον αφορά την επιδίκαση των τόκων επιδικίας υπό το ισχύον άρθρο 346 ΑΚ), 174, 180, 719 ΑΚ, 11 § 1, 12 §§ 1, 3, 17 §§ 1, 3, 18 §§ 1, 3, 19, 53 § 6 ν. 4481/2017, 68, 70, 74 αρ. 1, 176, 218 § 1 και 219 § 1 ΚΠολΔ, εκτός από: α) το υπό στοιχείο α' αίτημα, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι τα παρατιθέμενα στην αγωγή ελαττώματα του περιεχομένου της επίδικης απόφασης της γενικής συνέλευσης του εναγομένου δεν καθιστούν αυτήν απλώς ακυρώσιμη, αλλά απολύτως άκυρη (επικουρική βάση της αγωγής· βλ. σκέψεις ΙΙ.2-3, 15), και β) το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής, επειδή δεν νοείται τέτοια κήρυξη επί αναγνωριστικής αποφάσεως [βλ. Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (-Μάζης), ΚΠολΔ2, άρθ. 907 αριθ. 4]. Επομένως, πρέπει, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

4. Ο εναγόμενος με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις του ισχυρίζεται ότι οι ενάγοντες ασκούν τις επίδικες αξιώσεις τους καταχρηστικώς, επειδή: α) η επίδικη απόφαση της γενικής συνέλευσης λήφθηκε στις 5.7.2019 με συντριπτική πλειοψηφία, β) η άνω απόφαση ελήφθη μετά από ενημέρωση όλων των μελών και αφού τηρήθηκαν οι διαδικαστικές προϋποθέσεις των ν. 1667/1986 και 4481/2017, γ) η άνω απόφαση εφαρμόζει κατ' ουσίαν το 5ετές επιχειρηματικό σχέδιο, που είχε εγκριθεί ομοφώνως από την γενική συνέλευση των μελών του στις 21.12.2018, όταν οι ενάγοντες είχαν την ιδιότητα του μέλους, και δ) οι ενάγοντες εισέπραξαν τα ποσά που διανεμήθηκαν, εκδίδοντας το κατά νόμο παραστατικό, χωρίς να διατυπώσουν ουδεμία επιφύλαξη ως προς το ύψος τους.

5. Ο παραπάνω ισχυρισμός συνιστά ένσταση καταλυτική της αγωγής, η οποία είναι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη, επειδή τα πραγματικά περιστατικά που την θεμελιώνουν, και αληθή υποτιθέμενα, δεν καθιστούν την άσκηση της επίδικης αγωγής καταχρηστική. Συγκεκριμένα, το ελάττωμα της επίδικης απόφασης αφορά στην αντίθεσή της με τις προπαρατιθέμενες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου από την άποψη του περιεχομένου της εκφρασθείσας με αυτήν δικαιοπρακτικής βουλήσεως και όχι στην μη τήρηση των αναγκάων διαδικαστικών προϋποθέσεων. Εξάλλου, το ότι – κατά τα εκτιθέμενα στην ένσταση – η επίδικη απόφαση εφαρμόζει επιχειρηματικό σχέδιο, που είχε εγκριθεί ομοφώνως στις 21.12.2018, δεν επηρεάζει την απόλυτη ακυρότητά της, ιδίως εάν ληφθεί υπόψη ότι και η προηγούμενη απόφαση έπασχε – λογικώς και αναγκάως - από το ίδιο ελάττωμα και, συνεπώς, θεωρείται ότι δεν λήφθηκε ποτέ (βλ. σκέψη ΙΙ.2). Περαιτέρω, η ιδιότητα του μέλους στις 21.12.2018, όταν και λήφθηκε η προγενέστερη απόφαση ομοφώνως, ή η ανεπιφύλακτη είσπραξη των εν τέλει

διανεμηθέντων ποσών βάσει της απολύτως άκυρης απόφασης, δεν καθιστούν καταχρηστική την άσκηση των δικαιωμάτων των εναγόντων, αφού αυτή (άσκηση) δεν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός των δικαιωμάτων.

IV. 1. Από την εκτίμηση των εγγράφων, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, με την σημείωση ότι δεν λαμβάνονται υπόψη ως εκπρόθεσμα τα έγγραφα που επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος με την κατ' άρθρο 237 § 2 ΚΠολΔ προσθήκη στις προτάσεις του ως σχετικά με αριθμούς 13 – 14γ και 17, διότι δεν τείνουν σε αντίκρουση ισχυρισμού (ένστασης) των εναγόντων, που προβλήθηκε το πρώτον με τις προτάσεις τους, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

2. Ο εναγόμενος αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης είναι Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης, ο οποίος διαχειρίζεται τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας επί μουσικών έργων. Το καταστατικό του εναγομένου ορίζει τα εξής: «άρθρο 2.3 Για την πραγμάτωση του σκοπού της, η «...» μετέρχεται κάθε νόμιμο μέσο, ιδίως όπως ορίζουν οι διατάξεις του νόμου 2121/1993 και του Ν. 4481/2017 όπως αυτοί εκάστοτε ισχύουν: ... δ) Διανέμει μεταξύ των δικαιούχων/μελών της κάθε ποσό που εισπράττει, σύμφωνα με το παρόν καταστατικό, την ισχύουσα νομοθεσία και τον κανονισμό διανομής. ... Άρθρο 3 Θεμελιώδεις αρχές διαχείρισης 3.1 Η «...» διαχειρίζεται και προστατεύει με τους ίδιους όρους, χωρίς δηλαδή διακρίσεις, όλα τα δικαιώματα σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις των ν. 2121/93 και 4481/17. ... 3.3 Η «...» διαχειρίζεται και προστατεύει, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4481/2017, του καταστατικού και της σύμβασης ανάθεσης με τα μέλη της, εκείνα τα πνευματικά δικαιώματα ή εξουσίες εξ αυτών που η διαχείριση και η προστασία τους έχουν ανατεθεί σ' αυτήν από συνθέτες στιχουργούς, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων ή διαδόχους τους καθώς και από αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και οντότητες που κατέχουν πνευματικό δικαίωμα και δικαιούνται μερίδιο των εσόδων, που προκύπτουν από τα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων και άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πληρούν τους όρους της «...» για την εισδοχή και εγγραφή μέλους και γίνονται δεκτοί από αυτήν, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των οικείων νομοθετικών διατάξεων και του παρόντος καταστατικού. Η «...» υποχρεούται να διαχειρίζεται τα εν λόγω δικαιώματα, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. ... 3.8 Η «...» προβαίνει στη διανομή των δικαιωμάτων σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία, το εκάστοτε ισχύον αμοιβολόγιό της και το παρόν καταστατικό της. Οι εφαρμοζόμενοι στην διανομή κανόνες εμπεριέχονται στον Κανονισμό Διανομής. 3.9. Οι εργασίες διανομής πρέπει να ολοκληρώνονται το ταχύτερο δυνατόν, σύμφωνα με το άρθρο 16 του παρόντος. Οι πληρωμές στα μέλη/δικαιούχους διενεργούνται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Τα προερχόμενα από αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης δικαιώματα, διανέμονται και αυτά κατά τα οριζόμενα στο παρόν. ... 3.11. Η «...» μπορεί επιπλέον να διαθέτει από τα εισπραττόμενα ποσά ορισμένο ποσοστό για την προώθηση πολιτιστικών δραστηριοτήτων, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης κατόπιν εισήγησης του Διοικητικού Συμβουλίου. Η «...» οφείλει να ενεργεί με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των δικαιούχων/μελών της, τα δικαιώματα των οποίων εκπροσωπεί και να μην τους επιβάλλει υποχρεώσεις, που δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίες για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους ή για την αποτελεσματική διαχείριση των δικαιωμάτων τους. ... Άρθρο 6 Αρμοδιότητες ... 1. Για την πραγματοποίηση των

σκοπών της η «...» έχει ιδίως τις παρακάτω αρμοδιότητες: α) διαχειρίζεται τα πνευματικά δικαιώματα που τους έχουν μεταβιβασθεί ή έχουν ανατεθεί με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας με τη σύμβαση ανάθεσης και ενημερώνει τους δικαιούχους/μέλη της σχετικά με τα δικαιώματά τους καθώς και για τους όρους άσκησης των δικαιωμάτων τους, κατά τρόπο που προβλέπεται στις οικείες νομοθετικές διατάξεις και μεταξύ άλλων, τουλάχιστον με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της και επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας με τον δικαιούχο/μέλος. ... ζ) διανέμει τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων/μελών, κατόπιν αφαίρεσης των εξόδων διαχείρισης και κάθε άλλου ποσού που προβλέπει το παρόν καταστατικό και οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης, ... ιγ) καταρτίζει και δημοσιοποιεί την ετήσια έκθεση διαφάνειας του άρθρου 29 του ν. 4481/2017, όπως εκάστοτε ισχύει ... Άρθρο 7 Είσοδος μελών 7.1. Μπορούν να γίνονται μέλη της «...ς» εκείνοι οι δικαιούχοι μουσικών έργων (συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες ή υποεκδότες) ή διάδοχοι ή οιονεί διάδοχοι αυτών, εν ζωή ή αιτία θανάτου, ή οποιοδήποτε ίδρυμα ή κληροδότημα που συνιστούν οι δικαιούχοι αυτοί, στο πρόσωπο των οποίων συντρέχουν οι θετικές και δεν συντρέχουν οι αρνητικές προϋποθέσεις που ακολουθούν. ... Άρθρο 8 Όργανο και διαδικασίες για την είσοδο μελών 8.1. Η εισδοχή μέλους πραγματοποιείται με την υπογραφή της σύμβασης ανάθεσης, σύμφωνα με τα εκάστοτε οριζόμενα σε αυτή. Η σύμβαση ανάθεσης υπογράφεται από τον Πρόεδρο Δ.Σ. ή τον Γενικό Διευθυντή ή πρόσωπο ειδικώς εξουσιοδοτημένο από το Δ.Σ. και το υποψήφιο μέλος και υποβάλλεται προς έγκριση στο Διοικητικό Συμβούλιο, εγκρίνεται δε περαιτέρω τυπικώς από την πρώτη Γενική Συνέλευση που θα λάβει χώρα μετά από την υπογραφή της σύμβασης ανάθεσης. Η ιδιότητα του μέλους αποκτάται από την έναρξη ισχύος της σύμβασης ανάθεσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται σε αυτήν ειδικώς, υπό την προϋπόθεση έγκρισής της από το Διοικητικό Συμβούλιο. ... Άρθρο 9 Δικαιώματα συνεταίρων/μελών/δικαιούχων 9.1. Οι συνεταίροι/μέλη/δικαιούχοι έχουν όλα τα δικαιώματα που προβλέπονται από τους νόμους 1667/1986, 2121/93 και 4481/2017, όπως αυτοί εκάστοτε ισχύουν, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στο παρόν. Ειδικότερα, τα μέλη της «...ς», υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος καταστατικού, δικαιούνται : ... δ) να εισπράττουν τις αμοιβές που τους αναλογούν σύμφωνα με τον κανονισμό διανομής, μετά από την αφαίρεση του ποσοστού που παρακρατεί η «...» για την κάλυψη των εξόδων διαχείρισης και λοιπών εξόδων, σύμφωνα με τον Κανονισμό Διανομής , το παρόν καταστατικό και την ισχύουσα εκάστοτε νομοθεσία, ... ζ) να λαμβάνουν κάθε πληροφορία από την «...» που αφορά στη διαχείριση των δικαιωμάτων τους και να ασκούν κάθε νόμιμο δικαίωμα, όπως προβλέπεται στο παρόν καταστατικό και στις διατάξεις του Ν. 4481/2017 και του Ν. 2121/93, η) κάθε άλλο δικαίωμα που ορίζεται στο παρόν καταστατικό και στις διατάξεις του Ν. 2121/93 και του Ν. 4481/2017, στις συμβάσεις ανάθεσης, στις έγγραφες ενημερώσεις της «...ς» και στις εν γένει οικείες νομοθετικές διατάξεις, ... ι) η «...» δύναται να δίδει προκαταβολές στους δικαιούχους/μέλη, στο μέτρο της ήδη γνωστής ή αναμενόμενης «αποδόσεως» των έργων τους, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα με απόφαση Γενικού Διευθυντή ή του ασκούντα καθήκοντα Γενικού Διευθυντή. ... Άρθρο 10 Ανάθεση Διαχείρισης-Προστασίας 1. Τα μέλη της «...ς» αναθέτουν σε αυτήν να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος - μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε της «...ς» είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Οι όροι και προϋποθέσεις της ανάθεσης διαχείρισης και προστασίας καθορίζονται από τη σύμβαση ανάθεσης που υπογράφεται μεταξύ της «...ς» και του δικαιούχου. Η ανάθεση γίνεται

κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Η «...» υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων της, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. ... 3. Η «...» αποδέχεται την Ανάθεση Διαχείρισης και Προστασίας, υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν, καθώς και όσους άλλους πρόκειται εκάστοτε να καθορίζονται δυνάμει διατάξεων του παρόντος. ... 5. Τα μέλη της «...ς» έχουν το δικαίωμα να καταγγέλλουν εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ανάθεσης αναφορικά με το περιουσιακό δικαίωμα ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους για τις επικράτειες της επιλογής τους ή να ανακαλούν οποιοδήποτε από τα δικαιώματα, κατηγορίες εξουσιών ή ειδών έργων και αντικειμένων προστασίας από την «...», ύστερα από έγγραφη προειδοποίηση τριών (3) μηνών. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα όταν παρέλθει τρίμηνο από την υποβολή της έγγραφης προειδοποίησης, ενώ οι άδειες που έχουν χορηγηθεί πριν από την καταγγελία συνεχίζουν να ισχύουν έως τη λήξη της διάρκειας τους. 6. Εάν υπάρχουν ποσά που οφείλονται σε μέλος/δικαιούχο για πράξεις εκμετάλλευσης που έγιναν πριν από τη λήξη ισχύος της σύμβασης ανάθεσης ή την υποβολή καταγγελίας ή την ανάκληση ή δυνάμει άδειας που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της λήξης ή της καταγγελίας ή της ανάκλησης, το μέλος διατηρεί τα δικαιώματά του με βάση τα άρθρα 18, 19, 25, 27, 37 και 42 του Ν. 4481/2017, όπως εκάστοτε ισχύει και υπό την επιφύλαξη του παρόντος καταστατικού. ... Άρθρο 11 Υποχρεώσεις συνεταιριών/μελών/δικαιούχων 11.1. Οι συνεταιίροι/μέλη της «...ς» έχουν όλες τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στους νόμους 1667/1986, 2121/1993 και 4481/2017, όπως εκάστοτε αυτοί ισχύουν, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στο παρόν καταστατικό. ... 11.3. Τα μέλη της «...ς» έχουν και τις εξής ειδικότερες υποχρεώσεις: ... ε) να καταβάλουν το ποσοστό της συνεταιριστικής μερίδας τους ή ορισμένο χρηματικό ποσό για την κάλυψη ζημιών της «...ς», όταν το αποθεματικό είναι ανεπαρκές, ύστερα από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 3 του Ν. 1667/1987 και κάθε τακτική ή έκτακτη εισφορά που προβλέπεται στο παρόν καταστατικό ή επιβάλλεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, κατόπιν εγκρίσεως της Γενικής Συνελεύσεως, ... Άρθρο 12 Έξοδος μελών 12.1. Τα μέλη της «...ς» εξέρχονται αυτής στις ακόλουθες περιπτώσεις: ...Β. Όταν το μέλος καταγγείλει τη σύμβαση ανάθεσης σύμφωνα με το αρ.10 παρ.3 του παρόντος καταστατικού και τους ειδικότερους όρους που περιέχονται στη σύμβαση ανάθεσης αυτού με την «...». ... 12.2. Σε περίπτωση εξόδου, η μόνη αξίωση που έχει το μέλος έναντι της «...ς» είναι να λάβει την ονομαστική αξία της μερίδας του, εφόσον την έχει καταβάλει σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο παρόν καταστατικό. ... άρθρο 14 Συνεταιριστικές μερίδες 14.1. Το κεφάλαιο της «...ς» χωρίζεται σε μερίδες ίσης αξίας 29,35 ευρώ η μία. Οι μερίδες και οι δικαιούχοι αυτών καταχωρούνται στο κατά το άρθρο 9 του Ν. 1667/1986 μητρώο μελών. ... 14.3. Τα μέλη/συνεταιίροι της «...ς» υποχρεούνται να καταβάλλουν ορισμένο χρηματικό ποσό για την κάλυψη ζημιών και ύστερα από την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης όταν το αποθεματικό είναι ανεπαρκές για την κάλυψη των ζημιών. 14.4. Κανένα μέλος δεν επιτρέπεται να αποκτήσει περισσότερες από μία μερίδα. ... Άρθρο 15 Κρατήσεις Η «...» παρέχει στο μέλος που της αναθέτει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του, και πριν ακόμη λάβει τη συναίνεση του μέλους για τη διαχείριση αυτή, τεκμηριωμένες πληροφορίες για τα έξοδα διαχείρισης και για τις λοιπές

κρατήσεις επί των εσόδων από δικαιώματα και επί των εσόδων από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα, σύμφωνα με τον Κανονισμό Διανομής, το παρόν καταστατικό και την ισχύουσα εκάστοτε νομοθεσία. Τα έσοδα διαχείρισης της «...» δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες δαπάνες για τη διαχείριση των δικαιωμάτων, σύμφωνα με το παρόν καταστατικό. Κάθε δαπάνη που πραγματοποιεί η «...» θεωρείται ότι γίνεται προς επίτευξη του σκοπού της έστω και εάν δεν ορίζεται ή προκύπτει ειδικώς τούτο. Άρθρο 16 Διανομή των ποσών που οφείλονται στα μέλη 1. Η διανομή στα μέλη λαμβάνει χώρα κατ' αναλογία, όσο αυτό είναι δυνατόν, προς την πραγματική χρήση των έργων τους, το συντομότερο δυνατόν τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, και το αργότερο εννέα (9) μήνες από το τέλος του φορολογικού έτους, εντός του οποίου εισπράχθηκαν τα έσοδα από τα δικαιώματα, εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι, που σχετίζονται ιδίως με την υποβολή αναφορών εκ μέρους των χρηστών, τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων, την ταυτοποίηση των δικαιούχων/μελών ή την αντιστοίχιση των πληροφοριών για έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας με τους δικαιούχους/μέλη, δεν επιτρέπουν στην «...» να τηρήσει την προθεσμία αυτή. 2. Η «...» διανέμει και καταβάλλει τα ποσά που οφείλονται στους δικαιούχους/μέλη της κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στον κανονισμό διανομής. ... Άρθρο 17 Γενική Συνέλευση 17.1. Η γενική συνέλευση της «...» απαρτίζεται από όλα τα μέλη της, τα οποία συνέρχονται σε τακτική ή έκτακτη συνεδρίαση, σύμφωνα με τους ορισμούς του παρόντος καταστατικού. ... Άρθρο 18 Αρμοδιότητες γενικής συνέλευσης 18.1. Η γενική συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο και αποφασίζει για όλα τα θέματα της «...» εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στο παρόν καταστατικό. 18.2. Στην αρμοδιότητα της γενικής συνέλευσης υπάγονται ιδίως: ... στ) η έγκριση του απολογισμού, του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης, ... λ) η έγκριση του Κανονισμού Διανομής, ... ξ) ο καθορισμός του ποσοστού παρακρατήσεως για την προώθηση πολιτιστικών δραστηριοτήτων, ... π) η επενδυτική πολιτική για τα έσοδα από τα δικαιώματα και για τα έσοδα που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα, λαμβάνοντας υπ' όψιν την παράγραφο 4 του άρθρου 17 και την παράγραφο 7 του άρθρου 19 του Ν. 4481/2017, ρ) οι κρατήσεις επί των εσόδων από τα δικαιώματα και επί εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα, λαμβάνοντας υπ' όψιν το άρθρο 18 του Ν. 4481/2017, σ) η χρήση των εσόδων από τα δικαιώματα και των εσόδων που προκύπτουν από την επένδυση εσόδων από τα δικαιώματα ως προς τον τρόπο, το χρόνο ή οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια, ... ω) ο έλεγχος των δραστηριοτήτων του οργανισμού, λαμβάνοντας τουλάχιστον απόφαση για το διορισμό ή την απομάκρυνση των ορκωτών ελεγκτών - λογιστών και εγκρίνοντας την ετήσια έκθεση διαφάνειας που υποβάλλει η «...» σύμφωνα με το άρθρο 29 του Ν. 4481/2017, ... ωβ) η επιβολή έκτακτης εισφοράς στα μέλη για την αντιμετώπιση έκτακτων ζημιών ή άλλων εξαιρετικών καταστάσεων, ωγ) ο σχηματισμός ειδικών και έκτακτων αποθεματικών, ... Άρθρο 21 Εποπτικό Συμβούλιο 21.1. Το Εποπτικό Συμβούλιο της «...» έχει τη γενική ευθύνη για την επίβλεψη της άσκησης των καθηκόντων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τον Ν. 4481/2017, όπως αυτός εκάστοτε ισχύει.

3. Οι ενάγοντες δικαιούχοι «κατέχουν» δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας υπό την έννοια του άρθρου 3 στ. δ' ν. 4481/2017, είτε ως δημιουργοί (τα φυσικά πρόσωπα), είτε ως ειδικοί διάδοχοι (βλ. Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4481/2017 σελ. 3) και είχαν καταρτίσει με τον εναγόμενο έγγραφες συμβάσεις ανάθεσης της διαχείρισης των περιουσιακών δικαιωμάτων τους, οι οποίες καταλάμβαναν χρονικώς το έτος 2018. Αρχές του έτους 2019 οι ενάγοντες κατήγγειλαν τις συμβάσεις ανάθεσης.

4. Στις 12.10.2018 το διοικητικό συμβούλιο του εναγομένου ενέκρινε το από 12.10.2018 επιχειρηματικό σχέδιο των ετών 2018 έως 2023 (από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως από τον εναγόμενο ως σχετικό με αριθμό 2β αντίγραφο του επιχειρηματικού σχεδίου δεν προκύπτει ο συντάκτης του). Σύμφωνα με το επιχειρηματικό σχέδιο η αρνητική θέση της διαχειριστικής χρήσης του έτους 2017, ύψους 220.708 ευρώ, επρόκειτο να αντισταθμισθεί από μέρος των εσόδων από δικαιώματα του φορολογικού έτους 2018, τα δε διαχειριστικά έξοδα επρόκειτο να ανέλθουν σε ποσοστό 52,3% επί των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα [σύνολο εσόδων 2.788.567 ευρώ, σύνολο διαχειριστικών εξόδων 1.457.204 € (52,3%), ποσά που διανέμονται στους δικαιούχους 1.100.000 € (39,4%), ενώ το υπολειπόμενο ποσοστό αφορά στο ποσό που επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη της αρνητικής θέσης]. Στις 21.12.2018 η τακτική γενική συνέλευση των μελών του εναγομένου ενέκρινε το άνω επιχειρηματικό σχέδιο, καθώς και τον ισολογισμό και τα αποτελέσματα χρήσης του έτους 2017, με έσοδα από δικαιώματα ποσού 393.642,55 ευρώ (425.488-31.589), διαχειριστικά έξοδα ποσού 663.506 ευρώ (718.593-55.087) και με αρνητικό αποτέλεσμα περιόδου μετά από φόρους ύψους 293.104,50 € (ζημία χρήσεως).

5. Στις 5.7.2019 η τακτική γενική συνέλευση των μελών του εναγομένου ενέκρινε αφενός τον οικονομικό απολογισμό, τον ισολογισμό και τον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης του έτους 2018 (οικονομικές καταστάσεις 2018), σύμφωνα με τον οποίο τα έξοδα διαχείρισης ανήλθαν συνολικά κατά μέσο όρο σε ποσοστό 58,33% των ακαθάριστων εσόδων του εναγομένου από δικαιώματα, αφετέρου την χρησιμοποίηση του ποσού των 309.000 ευρώ από τα διανεμόμενα ποσά για τον σχηματισμό ειδικού αποθεματικού, προκειμένου να καλυφθεί η αρνητική καθαρή θέση του εναγομένου, που σημειώθηκε κυρίως στην προγενέστερη χρήση του έτους 2017.

6. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον εγκεκριμένο από την γενική συνέλευση οικονομικό απολογισμό, τον ισολογισμό και τον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης κατά την χρήση του έτους 2018 τα ακαθάριστα έσοδα από δικαιώματα του εναγομένου ανήλθαν στο ποσό των 1.778.712,29 ευρώ και τα διαχειριστικά έξοδα στο συνολικό ποσό των 1.037.692,99 ευρώ, εκ των οποίων το ποσό των 236 ευρώ αντιστοιχούσε σε δαπάνες δικαστικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μελών του. Επομένως, τα διαχειριστικά έξοδα, χωρίς την προσμέτρηση των δαπανών δικαστικής διεκδίκησης, ανήλθαν σε ποσοστό 58,33% των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα $[(1.037.692,99 - 236) / 1.778.712,29]$, τόσο για τα μηχανικά, όσο και για τα εκτελεστικά δικαιώματα (βλ. σελίδα 47 της Ετήσιας Έκθεσης Διαφάνειας Χρήσης 2018), ενώ κατά την μεταβατική διάταξη του άρθρου 53 § 6 ν. 4481/2017 δεν έπρεπε να υπερβαίνουν το ποσό των 435.784,51 ευρώ $(1.778.712,29 \times 24,5\%)$. Εξάλλου, τα διανεμητέα στους δικαιούχους έσοδα από δικαιώματα ανήλθαν στο ποσό των 707.491 ευρώ, εκ των οποίων το ποσό των 93.286 ευρώ αφορούσε οφειλόμενα δικαιώματα προηγούμενων χρήσεων, ώστε το προς διανομή ποσό για την συγκεκριμένη χρήση να προσδιορισθεί στο ποσό των 614.204,98 ευρώ, το οποίο μειώθηκε έτι περαιτέρω μετά την λήψη της προαναφερόμενης απόφασης για την χρησιμοποίηση του ποσού των 309.000 ευρώ, προκειμένου να σχηματισθεί ειδικό αποθεματικό. Εν τέλει διανεμήθηκε στους δικαιούχους μόνον το ποσό των 305.204,98 ευρώ $(614.204,98 - 309.000)$. Στην πρώτη, στον τρίτο, στην έκτη, στον ένατο, στην δέκατη, στην ενδέκατη, στον δέκατο τρίτο, στην δέκατη έκτη, στον εικοστό και στην εικοστή δεύτερη των εναγόντων διανεμήθηκαν τα ποσά των 4.496,31, 108,26, 13.486,26, 642,12, 1.430,11, 6.215,42, 580,68, 102,75, 957,14 και 818,98 ευρώ, αντιστοίχως.

7. Ως προς το πρώτο σκέλος της απόφασης, ήτοι την υπέρβαση του ανώτατου ορίου των διαχειριστικών εξόδων, ο εναγόμενος επικαλείται και προσκομίζει ως σχετικό με αριθμό 11γ την από 10.6.2019 οικονομοτεχνική μελέτη, η οποία καταρτίσθηκε από τον ..., διαχειριστή της εταιρίας «.....», μετά από αίτημα του διοικητικού συμβουλίου του και ύστερα από την από 28.5.2019 πρόταση του εποπτικού συμβουλίου. Σύμφωνα με την μελέτη, τα αποτελέσματα της οποίας έγιναν ομοφώνως δεκτά από το εποπτικό συμβούλιο στις 11.6.2019, το ποσοστό 58% των εξόδων διαχείρισης επί των ακαθάριστων εσόδων από δικαιώματα οφείλεται στο χαμηλό ύψος των τελευταίων (βλ. σελίδα 15) σε συνδυασμό με την πραγματοποίηση επενδύσεων σε πληροφοριακά συστήματα και την αύξηση του προσωπικού του, προκειμένου να υλοποιηθεί το αναπτυξιακό επιχειρηματικό σχέδιο των ετών 2018 έως 2023 (βλ. σελίδες 18 – 19). Όμως, οι επενδυτικές δαπάνες με σκοπό την διεύρυνση του κύκλου εργασιών και την μεγέθυνση του ρεπερτορίου ανάγονται στην «συνήθη διαχείριση» και, συνεπώς, δεν καλείται σε εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 18 § 3 περ. ζ' του ν. 4481/2017 (βλ. σκέψη II.11).

8. Ως προς το δεύτερο σκέλος της απόφασης επισημαίνεται ότι η χρησιμοποίηση των εσόδων από δικαιώματα για τον σχηματισμό αποθεματικού προς κάλυψη ζημιών προγενέστερων χρήσεων συνιστά απαγορευμένη χρήση σύμφωνα με την ρητή διάταξη του πρώτου εδαφίου της τρίτης παραγράφου του άρθρου 17 του ν. 4481/2017 (βλ. σκέψη II.14), μη υπαγόμενη στην δεύτερη επιτρεπόμενη από το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου εξαίρεση (βλ. σκέψη II.13). Ακόμα και εάν ήθελε θεωρηθεί ως «κράτηση» υπό ευρεία έννοια και πάλι θα ήταν αντίθετη με την γενική αρχή του άρθρου 18 § 1 του ν. 4481/2017, αφού δεν συναρτάται με την παροχή οποιασδήποτε υπηρεσίας στους ενάγοντες κατά τις προγενέστερες αυτές ζημιογόνες χρήσεις (βλ. σκέψη II.8).

9. Κατόπιν τούτων η από 5.7.2019 απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης των μελών του εναγομένου, με την οποία εγκρίθηκε αφενός ο οικονομικός απολογισμός, ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσης του έτους 2018 (οικονομικές καταστάσεις 2018), σύμφωνα με τους οποίους τα έξοδα διαχείρισης ανήλθαν συνολικά κατά μέσο όρο σε ποσοστό 58,33% των ακαθάριστων εσόδων του εναγομένου από δικαιώματα, αφετέρου η χρησιμοποίηση του ποσού των 309.000 ευρώ από τα έσοδα από δικαιώματα για τον σχηματισμό ειδικού αποθεματικού, προκειμένου να καλυφθεί η αρνητική καθαρή θέση του εναγομένου, επιβάλλει υποχρεώσεις στους ενάγοντες που δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίες για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους και για την αποτελεσματική διαχείριση των δικαιωμάτων τους (άρθρο 11 § 1 ν. 4481/2017), δεν συνάδει με την υποχρέωση του εναγομένου να επιδεικνύει επιμέλεια κατά την συλλογή, διαχείριση, εκκαθάριση και διανομή των εσόδων από δικαιώματα (άρθρο 17 § 1 εδ. α' ν. 4481/2017) και, κατ' αποτέλεσμα, είναι άκυρη (άρθρα 174 και 180 ΑΚ), επειδή αντίκειται από την άποψη του περιεχομένου της εκφρασθείσας με αυτήν δικαιοπρακτικής βούλησης στο προπαρατιθέμενο πλέγμα διατάξεων αναγκαστικού δικαίου του ν. 4481/2017 σχετικά με την συλλογική διαχείριση των εσόδων από δικαιώματα.

10. Υπό τα δεδομένα αυτά, τα διανεμητέα για το έτος 2018 έσοδα από δικαιώματα αναπροσαρμόζονται στο συνολικό ποσό των 1.215.877,46 ευρώ [(1.037.456,99 - 435.784,51 = 601.672,48) + 614.204,98], αφού στο διανεμόμενο ποσό των 614.204,98 ευρώ (χωρίς την απομείωσή του κατά το ποσό των 309.000 ευρώ), πρέπει να προστεθεί η διαφορά των επιβληθέντων εξόδων διαχείρισης (1.037.456,99 €) με το ποσό που θα έπρεπε να είχε κρατηθεί (435.784,51 €), εάν είχε τηρηθεί το ανώτατο όριο του άρθρου 18 § 3 εδ. β' ν. 4481/2017

(601.672,48 €· βλ. τον από 27.5.2019 οικονομικό απολογισμό του διοικητικού συμβουλίου και την έκθεση του εποπτικού συμβουλίου για την διαχειριστική χρήση του έτους 2018). Δηλαδή, τα διανεμητέα έσοδα από δικαιώματα αναπροσαρμόζονται σε σχέση με τα εν τέλει διανεμηθέντα κατά ποσοστό 398,3806%. Αντίστοιχα, κατ' αυτό το ποσοστό θα πρέπει να προσυζηθούν και τα διανεμηθέντα στους ενάγοντες ποσά, προκειμένου να εξευρεθούν εκείνα που έπρεπε να διανείμει σε αυτούς ο εναγόμενος, εάν δεν είχε ληφθεί ποτέ η επίδικη απόφαση. Όμως, οι ενάγοντες θέτουν ως βάση υπολογισμού των διανεμητέων εσόδων ποσά που υπολείπονται της ανωτέρω προσαύξησης [π.χ. η πρώτη ενάγουσα θεωρεί ότι ο εναγόμενος έπρεπε να της είχε διανείμει το ποσό των 16.383,18 ευρώ έναντι του ορθού ποσού των 17.912,43 ευρώ (4.496,31 x 398,3806%)]. Κατ' αποτέλεσμα παρίσταται μειωμένο το υπό στοιχείο β' αίτημα εκάστου των εναγόντων. Όμως, το Δικαστήριο δεν μπορεί να επιδικάσει πλέον των αιτηθέντων.

11. Κατόπιν τούτων, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη και ακολούθως: α) να αναγνωρισθεί ότι είναι άκυρη η από 5.7.2019 απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης των μελών του εναγομένου, με την οποία εγκρίθηκε αφενός ο οικονομικός απολογισμός, ο ισολογισμός και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσης του έτους 2018 (οικονομικές καταστάσεις 2018), σύμφωνα με τους οποίους τα έξοδα διαχείρισης ανήλθαν συνολικά κατά μέσο όρο σε ποσοστό 58,33% των ακαθάριστων εσόδων του εναγομένου από δικαιώματα, αφετέρου η χρησιμοποίηση του ποσού των 309.000 ευρώ από τα έσοδα από δικαιώματα για τον σχηματισμό ειδικού αποθεματικού (επικουρικό αίτημα), και β) να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, ως οφειλόμενα έσοδα από δικαιώματα του φορολογικού έτους 2018 στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των έντεκα χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα έξι ευρώ και ογδόντα επτά λεπτών (11.886,87), στον τρίτο ενάγοντα το ποσό των διακοσίων ογδόντα έξι ευρώ και είκοσι ενός λεπτών (286,21), στην έκτη ενάγουσα το ποσό των τριάντα πέντε χιλιάδων εξακοσίων πενήντα τριών ευρώ και πενήντα τριών λεπτών (35.653,53), στον ένατο ενάγοντα το ποσό των χιλίων εξακοσίων ενενήντα επτά ευρώ και πενήντα επτά λεπτών (1.697,57), στην δέκατη ενάγουσα το ποσό των τριών χιλιάδων επτακοσίων ογδόντα ευρώ και εβδομήντα έξι λεπτών (3.780,76), στην ενδέκατη ενάγουσα το ποσό των δεκαέξι χιλιάδων τετρακοσίων τριάντα ενός ευρώ και εξήντα οκτώ λεπτών (16.431,68), στον δέκατο τρίτο ενάγοντα το ποσό των χιλίων πεντακοσίων τριάντα πέντε ευρώ και δεκατριών λεπτών (1.535,13), στην δέκατη έκτη ενάγουσα το ποσό των διακοσίων εβδομήντα ενός ευρώ και εξήντα πέντε λεπτών (271,65), στον εικοστό ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων τριάντα ευρώ και τριάντα εννέα λεπτών (2.530,39) και στην εικοστή δεύτερη ενάγουσα το ποσό των δύο χιλιάδων εκατόν εξήντα πέντε ευρώ και δεκαπέντε λεπτών (2.165,15).

12. Τέλος, πρέπει να συμψηφισθούν τα έξοδα των διαδικιών εν όλω κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής. ...